

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 18 ■ септембар 2016. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА
БРОЈА

ПРОПАДА ПОКУШАЈ НЕЗАКОНИТОГ ПРИСВАЈАЊА ЈЕЗЕРА

Стране 2-9

Слободан Унковић:
Језеро је државни
ресурс Србије, не сме
да се приватизује

Милан Стаматовић:
Зашто катастар
не укњижи језеро
као народно добро

Љиљана Јокић:
Језеро је друштвено добро,
такво треба да остане
и будућим генерацијама

Страна 27

**Кошаркаш „Златибора”
Стефан Којић први Србин
освајач „Ред Бул” турнира
у баскету**

Страна 10

**Почела изградња Омладинско-
културног центра на Златибору**

Зашто катастар не укњижи језеро као народно добро

По жалби општине Чајетина, Министарство грађевинарства поништило је решење Геодетске управе о укњижавању „Златибортуриста“ као корисника језера и вратило решење на поновни поступак да се исправи грешка, а сада би требало да се општина или држава књиже на ово земљиште, каже председник општине Милан Стаматовић

Нова решења и одлуке, које се доносе у последње време, изгледа да воде ка мењању вишегодишњег стања у вези са власништвом и коришћењем језера у центру Златибора, туристичког симбола ове планине. Општинско руководство у Чајетини, подсећамо, већ годинама јавно упозорава на нелогичности, причине не пропусте, па и могуће злоупотребе појединаца у вези са језером и милионски вредном имовином „Златибортуриста“ на околним парцелама, коју у овој локалној самоуправи сматрају државном. Шта се ту сада мења и има ли наде да језеро, које је омладина овог краја некад градила као општеномодно добро, не оде у приватне руке, питамо председника општине Милана Стаматовића:

- На основу документације до које је дошла општина Чајетина, а потом и наше жалбе на укњижавање имовине „Златибортуриста“ у Геодетској управи, Министарство грађевинарства је поништило решење Геодетске управе о укњижавању „Златибортуриста“ као корисника. То би касније био пут за власништво и вратило би решење на поновни поступак да се исправи грешка, те да се „Златибортурист“ брише, јер је књижен у Геодетској управи без правног основа што ми сада доказујемо на суду, а доставили смо и министарству документацију – објашњава председник општине и наставља:

- С обзиром да је министарство поништило решење Гео-

детске управе и предмет вратило на поновни поступак, сада би требало да се књижи општина или држава на ово земљиште, јер решење не одлаже извршење. Без обзира на то што „Златибортурист“ може да се жали Управном суду, као што се и жалио. Сада би требало да Републички геодетски завод изда налог Геодетској управи у Чајетини да се та грешка исправи и да се у катастру упишу општина Чајетина и држава као власник језера и земљишта око њега. Оно што ми даље радимо и указујемо, при чему не стајемо на томе,

јесте да смо писали ургенцију да се закаже тај управни спор по питању и „Златибортуриста“ и Пољопривредног комбината Златибор, тако да ћемо у томе истрајати до краја.

Стаматовић на основу реченог поставља питање зашто Управни суд не заказује рочишта и зашто Геодетска управа, када јасно у решењу пише да жалба не одлаже извршење и пресуда је правоснажна, не исправи грешку и не укњижи општину или државу.

- Језеро припада народу и народна је имовина, а не припада појединцима који

ту земљу нису платили, али су покушали да је препродају. Хтели су да тргују и препродају приватним власницима нешто што није њихово. Ми ћемо, логично, тражити одговорност за оне који су на овај начин покушали да преваре државу и нове купце, којима су продали наводно и језеро и земљу, а на то нису имали право – најављује председник.

Монтираним процесом до превођења језера на приватна лица

У осврту на историјат ових неславних дешавања око језера и имовине „Златибортуриста“, Стаматовић каже да је читав проблем настао када су се поделила два јавна општинска предузећа: „Златибортурист“ и Јавно комунално предузеће.

- Тада је „Златибортурист“ деобом ‘изнео’ комплетну имовину и земљиште које се у то време водило на Земљорадничко-сточарској фарми. По принципу правног следбеништва „Златибортурист“ је хтео да присвоји целокупну имовину, што није ни по тадашњим законским прописима било могуће, а ни по данашњим. Направили су један монтирани процес и договор да се језеро, које је било тада пренето на управљање „Златибортуристу“, судским поступком врати у општинске окви-ре. Претпоставља се да је тај судски процес био договорен у смислу да се тада Општински правобранилац одрекне тужбеног захтева, што је аутоматски значило да општина

више никада не може покренути поступак за враћање језера. Била је то скандалозна одлука суда и тадашњег правобраниоца – подсећа председник и наставља:

- Можда би се то могло тада и разумети, јер није било наговештаја и прича да јавно предузеће може бити приватизовано, те да се по том моделу и аутоматизму може изнети целокупна имовина која је увек била државна. Одатле креће почетак проблема и припремане злоупотребе, немиђене од настанка општине Чајетина па до данашњих дана. Нечувено је да неко присваја државну имовину без плаћања накнаде и преводи је на приватна лица, а да не плати изграђену инфраструктуру, порезе, никакве обавезе. Као и да, са друге стране, ту гради и користи, при томе неосновано се богати. То је суштина целог проблема. Било је то мислим деведесете године када је криминалном пресудом језеро пренето на „Златибортурист“ и то је једино право које власници „Златибортиста“ полажу, тврдећи да су на тај начин стекли језеро.

По Стаматовићевим речима, све док је језеро било у статусу јавног предузећа није могла да се направи злоупотреба. Али урађено је оног тренутка када се, опет мимо за-

кона, формирало уделичарско друштво.

- У то време је, по непостојећим законским прописима, „Златибортурист“ формирао уделичарско друштво где је највећи уделичар била породица Јеремић, а откупљивали су уделе од тада неуких појединих запослених у „Златибортуристу“, људи који нису били свесни о колико вредној имовини се ради. У том поступку су неки и остали без уде-

исплаћен износ који су приказали опет са умањеном проценом, где је и тадашњи правни заступник фирме Милан Дробац поднео допис (постоји копија) и пријавио предузеће „Златибортурист“ без имовине, како би умањио вредност акција. Касније је Александри Јоксимовић продато предузеће са комплетним земљиштем, где је такође извршена класична превара. Суд треба да узме у обзир ону процену која је при-

је и радила на том предмету и до данас немамо сазнања шта се десило. Општина је наставила даље да води спор на основу документације до које смо дошли, где се види да никада није извршен деобни биланс и никада имовина није пренета на „Златибортурист“, што је био наш кључни аргумент да оспоримо укњижавање „Златибортиста“ у Геодетској управи.

Организоваћемо народ ако се грешка не исправи

На питање „Златиборских вести“ шта види као решење у даљем поступку, председник општине одговара:

- Решење подразумева да се у неком разумном року закаже и заврши рочиште, а да Управни суд већ једном реши питање „Златибортиста“ и ПК Златибора. Да одбије њихове жалбе, па да касније Републички геодетски завод нема изговор. Као и да Геодетска управа у Чајетини несметано прекњижи земљиште на општину и исправи ту грешку. Ако се ово не деси у неком разумном року, ми ћемо организовати грађане и народ да јавним протестима и окупљањима подигнемо глас и упозоримо целу српску јавност и надлежне институције да се земљиште врати народу, тамо где припада, јер је увек било народно.

З. В.

”

Језеро припада народу и народна је имовина, а не припада појединцима који ту земљу нису платили, али су покушали да је препродају

ла, а неки добили непостојеће уделе. Ту је направљена злоупотреба, вођени су касније спорови од стране и тих уделичара, који су и добили спорове на суду, али нажалост у оваквој држави они не могу да изврше пресуде. То указује да иза ових људи стоји нека озбиљна организација. И по том основу, нанета је непроцењива штета и за приватна лица, а и општинском буџету. Касније је, и поред противљења локалне самоуправе, извршена продаја државног пакета акција Фонда ПИО и државе, које је купила Александра Јоксимовић. При чему је држави

јављена Агенцији за процену вредности државног капитала – објашњава Милан Стаматовић и закључује:

- Иницијатива општине је да се све ово рашчисти, све те злоупотребе које су прављене. Оне су рађене у циљу да се прибави језеро и 200 хектара земље око њега, да се не плати надокнада. Зато смо, кроз документацију до које смо долазили у локалној самоуправи, тражили да се и „Златибортурист“ уврсти под контролу међу оне 24 спорне приватизације, што је касније и учињено. Радна група Министарства унутрашњих послова долазила

Језеро је државни ресурс Србије, не сме да се приватизује

То је став проф. др Слободана Унковића, који већ скоро шест деценија долази на Златибор, а с колегама са универзитета „Сингидунум“ радио је мастер план Златибор-Златар у коме се предлаже да језеро буде заштићена зона

Језеро на Златибору својом лепотом привлачи сваког посетиоца Златибора, па и значајне српске интелектуалце какав је проф. др Слободан Унковић. То је научник, дипломата, стваралац, политичар који је председавао српским парламентом, био министар и потпредседник владе, наш амбасадор у Кини, ректор београдског универзитета, професор универзитета „Сингидунум“. А Златибор му је од младости у срцу као место лепоте и уживања, па је професор Унковић одржао упечатљив говор на свечаности обележавања 120 година организованог туризма на Златибору. Он, с нашом темом у вези, сматра да је језеро истински бисер ове планине и да га треба заштитити као државни ресурс Србије, дакле не дозволити његову приватизацију.

- На Златибор сам први пут сам дошао као студент прве године Економског факултета Универзитета у Београду, у Студентско одмаралиште „Ратко Митровић“ негде у јулу 1958. године. Можете замислити какав је тада био Златибор, шармантан на свој начин. Једине виле, наше студентске: «Србија», «Ловћен» и «Романија», биле су у лошем стању. Сада су то лепо реновиране и срећени објекти којима се Златибор може поносити, као и професори, студенти. Тада смо ишли на језеро, око кога није било ниједне зграде. Био је у близини само хотел «Палисад» и камп. Остало је све било празно. Сећам се и да је један чича чувао језеро. А оно је било чисто, ми смо се тада тамо и купали. Осим нас студената, није било много других гостију. Стигао сам железницом уског колосека, возом «хирум» који је ишао од Београда до Сарајева. Од станице у Ужицу до Златибора путовали смо два сата макадамским путевима. Једини развијени део тада је био Палисад, где се налазила зелена површина на којој смо играли фудбал. Ту је, срећом, још увек та зелена површина. Кажу да је то један од најздравијих делова Златибора. Стварно смо уживали, човек осећа да су пуна плућа. Тада је ту била и фарма, где је било најбоље кисело млеко – сећа се професор и детаљније говори о језеру:

- Језеро је било лепота, а сада на жалост није тако уређено. Наш Универзитет је за потребе Владе Србије радио Мастер план Златибор - Златар, дали смо добре основе и језеро означили као врло важно. Сматрали смо да оно треба да буде један бисер на Златибору, срећен, увече са осветљењем и музиком. И да не буде около објеката, јер одудара од амбијента. Не сме да се дозволи

приватизација језера, то је ресурс државе Србије, вредно је и треба га комплетно заштитити. Велика би грешка била уколико би се то урбанизовало. «Краљеви конаци» лепо изгледају, уређени су, цвеће и зелене површине, то одговара амбијенту, али се не сме дозволити приватизација, то држава мора да заштити. Мислим да треба наћи решење, језеро треба да буде заштићена зона. Треба водити рачуна да се сачува аутентичност – категориран је Слободан Унковић.

По његовој оцени, решење са златиборском пијацом је врло добро и одговара познатом туристичком центру. - Са изградњом гондоле то ће бити атрактиван део наших укупних туристичких потенцијала у Србији. Златибор је уврштен у приоритетне туристичке дестинације. Моја је порука да се то сачува без икакве дилеме. Увек сам, на свим позицијама на којима сам био давао подршку да се развија Златибор, пре свега део око Студентског одмаралишта. Да тај део буде пример како се одржавају зелене површине. Ја сам уверен да општина Чајетина даје подршку развоју тих мини туристичких дестинација. Доказ за то је њено максимално разумевање код предлога да се један део земљишта који није укњижен да на коришћење Студентском одмаралишту и ту да се формирају зелене површине. Мислим да је то сада леп предлог, те да би се на зеленој површини од Студентског до «Чиготе» могао изградити један амфитетатар – додаје за „Златиборске вести“ наш саговорник и закључује:

- У том смислу језеро мора да буде бисер Златибора. Не би требало дозволити да се ниједна нова зграда ту изгради. То одудара од онога што смо желели и онога што смо предлагали за језеро и окружење око језера. Ту треба да буду мали објекти. Ово што је у том насељу, објекти приземље плус спрат, сасвим је у реду. А оно земљиште мора да остане слободно, зелена површина, лепо одржавана. Језеро није за купање, али може се користити за друге активности: ту су чамци, водоскоци, призор као додатни садржај мноштву манифестација које се на Краљевом тргу одржавају...

М. Ј.

Да градска урбанизација не прогута и Златибор

Професор Унковић на ову тему додаје да концепција одрживог развоја данас у свету доминира кад је у питању развој туризма. - То значи да у будућем развоју треба максимално заштитити квалитетне природне и културне ресурсе. Дакле, не дозволити да такозвана градска урбанизација прогута и Златибор, овај бисер развоја Србије – напомиње он.

Језеро је друштвено добро, такво треба да остане и будућим генерацијама

То истиче Љиљана Јокић, унука великана Миладина Пећинара који је пројектовао златиборско језеро, уз подсећања како је оно настало

Велики наш стваралац Миладин Пећинар (1893.-1973.) потекао је из Љубиша и врхове науке освојио, а у каријери пројектовао многе наше велике хидроцентрале, водоводе, системе од којих су неки и данас темељ наше енергетике и водоснабдевања. Његова је идеја да се, за општеномодно добро, у центру туристичког Златибора направи језеро. У ту сврху Пећинар је још уочи Другог светског рата направио пројекат за градњу језера, да би тек кад је рат завршен језеро заиста било направљено, и то по Пећинаровом пројекту.

Зато се споменик овом великану, којим му се завичај макар делимично одужио, налази управо уз језеро, бистро око Златибора. Оно је само једно у мноштву сјајних дела овог ствараоца. Није било послератног пројекта у области српске хидротехнике – градње хидроцентрала, водоснабдевања, коришћења минералних вода – у који Пећинар није утиснуо свој стваралачки печат. Пројектовање електрана Ђердап, Бајина Башта, Зворник, Кокин Брод, водоснабдевање Београда, експлоатација вода у Врњачкој, Буковичкој, Нишкој Бањи и низ другог у чему је веома заслужан, учинили су да га многи сматрају оцем српске хидротехнике.

Споменик Пећинару на Златибору маја 2004. године открили су академик Петар Миљанић, секретар Техничког одељења САНУ, и Пећинарева унука

Љиљана Јокић

Миладин Пећинар

Љиљана Јокић. Сада, 12 година од тог чина, архитекта Љиљана Јокић је за "Златиборске вести" подсетила на казивања свог деде Миладина Пећинара о томе како је настало језеро на Златибору:

- Сећања на dedu и његове неизмерно интересантне животне приче полако бледе. Веома ме обрадује свако поновно подсећање на његове речи и дела - наводи најпре Љиљана и цитира једно дедино казивање у коме се помиње идеја о настанку златиборског језера:

"Једног дана уочи рата шетао сам Краљевом Водом са београдским адвокатом Александром Павловићем, у то време председником Друштва за унапређење туризма 'Златибор'. Лепа, складна и помало китњаста архитектура туристичких објеката, коју су делимично заклањале крошње четинара, пружала је импресиван утисак. Али овај дивни декор увелико су нарушавале баруштине са обе стране Обудовице. Рекох пријатељу да ми целокупан пејсаж личи на лепо обучену девојку, али босу и прљавих ногу. Насмеја се и упита:

- Па имаш ли идеју како да је обујемо?
- Једино решење је да овде изградимо језеро.
- Језеро! Колико би то коштало?
- Око 400.000 динара.
- Добро. Направи план и предај Друштву. Нека прикупе новца колико могу, остатак ћу ја дати -одговори Павловић.

Пројекат језера је, казује Љиљана Јокић, њен деда завршио 2. јануара 1941. Потом је новац прикупљан штампањем маркица, организовањем приредби и другим активностима, те се тако дошло до суме од 100.000 динара. За ту суму купљен је грађевински материјал и превезен на будућу локацију. Убрзо потом почео је рат и материјал је што нестао, што пропао.

После рата, уз помоћ Владе Србије, током 1946. године приступило се изградњи језера. У градњи је учествовале грађевинско предузеће "Шарган" из Т.Ужица и омладинске бригаде златиборског и суседних срезова.

- По завршетку, комисија која је примила радове констатовала је да већих одступања од пројекта није било. Деда је, међутим, имао примедбу на превелику дебљину лучне бране, која је требало да буде витка, дебљине свега 30 центиметара, а не један метар како су је извели. Толика дебљина би могла да издржи притисак воде од 100 метара висине! Игром случаја, златиборско језеро постало је симбол Златибора. Његова лепота и препознатљивост су евидентне. Визионарско око мог деде Миладина Пећинара спојило је корисно и лепо, па оставило друштвено добро за све житеље и љубитеље Златибора, које као такво треба да остане будућим генерацијама – напомиње Љиљана Јокић, унука пројектанта језера на Златибору.

М. Ј.

Споменик Миладину Пећинару на Златибору

Милија Кнежевић памти како је са омладином градио језеро на Златибору

„Омладина Златибора даровала је земљи језеро, око кога су се касније низали хотели, виле, базени, игралишта и друго. Кажу, хоће да приватизују језеро уз 'Краљеве конаке'. О, зар је то могуће?“, пита се 91-годишњи професор, новинар, публициста Милија Ј. Кнежевић, који је ударнички у омладинској радној акцији 1946. градио овај симбол Златибора

„Срећан што се у ово тмурно време, загађено профитом, преварама и подвалама, јављају идеје које трају. Идеје чисте као планински поток, поникле из самог срца и душе. Идеје које блистају, храбре, уливају наду у успех, зраче, подстичу. Идеје којима се верује. Те идеје стварају данашњи Златибор...“

То каже Милија Ј. Кнежевић, он их види и осећа и у својој 91. години живота. Човек који је у младости са омладином овог краја у радној акцији градио језеро на Златибору. Ко је Милија Ј. Кнежевић, златиборско чедо?

ПИШЕ: ПРЕДРАГ КОВАЧЕВИЋ

Најпитомије златиборско село Крива Река налази се у пространој плиткој долини благо сведених страна према реци која тече средином села. Са јужне стране заклоњено је дугачким брдом Глизом, на западној је брдо Церово, а на средини села Градина. Источни крај је доста кршевит. Село се назвало по његовој реци која текући овуда прави много „кривина“. Мјешник је назван због тога што су његови становници неке сушне године „у мешинама“ доносили воду из Грабовице у Чајетини. У атару села Крива Река земља за обрађивање је најбоља на југозападној страни села, у Мјешнику и Церову, Грчко Гробље има у Присоју (на једном камену изграђен је човек заогнут плаштом, веле „грчки поп“). У Нишану и у Церову у Струњашкој Ливади постоје белези од камена, а на једном, највећем, камен израђен у виду лава. У Мјешнику постоји стара црква. Пошавши од Мачката прво је главни део села, који се зове најобичније „Село“. Најстарија породица у селу су Драшковићи и Јакшићи. У њему живе и породице Курћуба који су се доселили из Рудина код Нове Вароши, чији је предак „Бед Гаврило“ сачекао и убио 1815. године Зенил-агу и сина му Ђул-бега који су ишли да ослободе затворене Турке у Ужичком граду (Милићевић, „Кнежевина Србија“). Ту су и Бучевци, Пашићи, Трифуновићи (Крмези) су из Дрмановине код Нове Вароши.

Од Трифуновића досељених у Ужице из Криве Реке је и Миша Трифуновић, министар просвете и народни посланик. Стојановићи, Лучићи, Зечевићи, Ивановићи, Читаковићи, Којовићи, Брковићи, Гавриловићи, Божовићи, Тијанићи, Кубуровићи, Котлице, Мандићи, Об-

Милија Ј. Кнежевић

реновићи, Стојановићи, Лојанице. Јужније испод Глизе у засеоку Мјешник живе: Бацетићи, Златићи, Јелисијевићи, Вилиповићи, Вирићи, Баковићи, Поповићи, Алексићи, Гукићи, Жунићи, Јакшићи, Злокуће, Пејовићи, Словићи, Јаћимовићи и Стојићи. У продужетку Мјешника идући на запад преко брда Главице је Церово где су: Церовићи, Љубојевићи, Струњашевићи, Рубежи и Тмушићи, Кнежевићи који су огранак Милошевића. Ово братство је најдуже од свих огранака Милошевића задржало то презиме. У своме братству имали су доста кнежева, по чему се прозову Кнежевићи. Њихов најстарији предак је кнез Милија Милошевић, за кога се прича да је био угледна личност у племену. Помиње се као учесник на скупу српских главара одржаном у Кучи-

ма 1614. године (Ј. Томић: Састанак и договор српских главара у Кучима 1614. године – Београд 1901). Породична традиција зна за Милоша Кнежевића, који се помиње и као кнез и као војвода. Опеван је у народним песмама. О њему постоји народна песма „Женидба Кнежевић Милоша“, у којој је Милош опеван као поштен и хуман човек. Предање помиње и кнеза Дракула Кнежевића, који је учествовао у убиству турских шехова 1718. године, они су дошли да по Дробњак проповиједају ислам. Кад је Реџеп-паша Невесињац 1702. године дошао у Дробњак да га покори, кнез Дракуле убије Ајдук-оцу у Мокром, па Турци разоре Дробњак, а кнеза Дракула посеку. Кнез Никола Кнежевић био је кнез после Дракула. О њему се приповеда да је био врло богат. Један од Кнежевића се доселио у Доброселицу, његови потомци у Чајетину, а одатле у Криву Реку, Но нас овога пута највише интересује Милија Кнежевић.

Милија се родио 1925. године и током свог живота доста тога допринео српској просвети и култури као професор, новинар, публициста, сликар аматер, који дан данас у десетој деценији живота даје свој допринос. Тешко је један тако плодан живот сместити у новинско приповедање. Основну школу је завршио у Мачкату, школи у којој примио како сам каже „прве и све најлепше дарове у животу“, код учитеља Драгољуба Жиравца. Гимназију је завршио у Винковцима, учитељску школу у Ужицу, Филозофски факултет и Високу школу политичких наука у Београду. Од 1945. све до 1987. са малим прекидима радио је у просвети као учитељ и директор у Голову, Рожанству, Чајетини и Београду. Године 1963. када је завршио Високу школу политичких наука радио је у Републичком синдикату. Од 1967. до 1980. био је уредник „Просветног прегледа“. У том временском периоду Милија је највише урадио за српску просвету, тада је установљен и Дан просветних радника, спроведена је велика реформа школства... Објављивао је у „Просветном прегледу“ и другим педагошким листовима, написао је књигу „Властитим радом за рад“.

Године 2006. 8. новембра у ужичком позоришту поводом престављања књиге „Биограф- ►►

►► ски лексикон Златиборског округа” сакупило се 700 људи. Књига је писана 10 година, изашла је у издању Удружења Ужичана у Београду. У њој се нашло места за мог оца професора Влајка Ковачевића, као и за мене који сам отворио прву градску ужички телевизију. Златиборско чедо Милија Кнежевић живи у Београду на Бановом брду, ка стрмој улици хероја Жарка Пучара, он је главни уредник “Биографског лексикона Златиборског округа”. Заиста несвакидашње капитална књига ужичког краја. Милија Кнежевић, професор у пензији, човек који је 40 година провео у просвети, творац незаборавних “Јануарских дана просветних радника”, тада је рекао: “Идеја о објављивању једног таквог из-

дања родила се у глави мр Божицара Марјановића, који је 1996. године с таквим пројектом дошао у Удружење Ужичана у Београду, које постоји још од 1923. године, где су га прихватили са одушевљењем. Ипак, није све ишло глатко. Најпре је то требало да буде завичајна књига Ужичана, а онда се, мало по мало, она проширила на цео Златиборски округ који чине општине Ужице, Ариље, Бајина Башта, Косјерић, Нова Варош, Пожега, Прибој, Пријепоље, Сјеница, Чајетина и Ивањица. Наравно, искрсао је проблем и са новцем. Пројекат је био скуп, а донатора ниоткуда. Онда се за објављивање ове књиге загрејао Сретен Бјеличић, адвокат из Београда, који је, што се каже, за-

пронели славу тог краја. Ово је књига помирења, ту су равноправно заступљени партизани, четници и љотићевци, српске војводе из Првог светског рата и Титови генерали, највиши црквени достојанственици, имамаи и хоџе, председници влада и министри, амбасадори, сликари, лекари, глумци, балетани, књижевници, новинари, учитељи, професори, судије, адвокати, спортисти, економисти, инжењери... мислим да је ова књига животно дело Милије Кнежевића. Док прелиставам лексикон имам утисак да је у њој сабрана цела Србија, толико познатих имена, заслужних људи, сви они који чине историју ове земље. Ту је биографија сељака који је одшколовао четири

Тито са штићеницима Дома за децу без родитеља на Златибору

Биографски лексикон
Златиборског округа

врнуо рукаве и приону на посао. Пронашао је прве дародавце међу које је уврстио и себе, а ту су, сем Удружења Ужичана, прилоге дале и општине Златиборског округа и друга удружења. Но, све то није било довољно. Тада се јавио Нићифор Аничич, привредник из Јоханесбурга (ЈАР), родом из села Грончарева код Пријепоља, и понудио помоћ од 11.500 евра, под условом да лексикон буде јевтинији у продаји. Њега је одушевила концепција те књиге и без речи је издвојио новац. Молио је да прва промоција књиге буде баш у Ужицу, где га сиромашног и бедног, у опанцима, кад је први пут дошао у тај град, нису гледали са висине. “

У овој књизи су биографије 2.687 људи и 1.980 фотографија. На њеном стварању је било укључено 150 сарадника. Сви који су у народу Златиборског округа остали упамћени нашли су се ту, као и они који су творци неког општег добра, или су сачували ужички дух и

доктора наука. Ту је учитељ из Мачката који је допринео да то село добије воду и струју. То је заиста завичајна енциклопедија која има и биографију жене која је прва возила аутобус на међуградској линији ужичанке “Раде Шоферке”. Ту је и Раденко Николић који је изградњом вештачког језера потерао Дрину узбрдо. Није заборављен ни свештеник Периша Ђорђевић Бели који се у Другом светском рату окумио са стотинак Рома и тако их сачувао од немачке одмазде. Ту је Шкотланђанка Евелин Хаверфилд, последњи изданац лордовске породице Абингер, која је све продала и дошла да помогне Србији у Првом светском рату. Запазио сам да у овом лексикону има и буљубаша, комита, разних добротвора. У лексикону су биографије 280 носилаца Карађорђевог звезда, 40 народних хероја, 14 академика, више од 500 доктора наука, 90 генерала, 70 спортиста, али ту су и ковачи, алатничари, војачи, најобичнији људи... Иако има око 900 ►►

Тек изграђено језеро на Златибору како га је видео Тито са терасе првог хотела (изграђеног 1910. године) названог „Краљева Вода”

►►► страна, у ову лепо обликовану књигу, дело Добрила Николића, вероватно да нису унете биографије још многих људи који заслужују да се у њој нађу. Зато и уређивачки одбор у свом предговору истиче да ће и овај лексикон после извесног времена бити допуњаван. “Нека никад не буде завршен лексикон личности које унапређују ужички крај и цео Златиборски округ”, такође стоји у предговору. И ту су у праву чланови уређивачког одбора. Зачудило ме, на пример, да се нико није сетио архитекте Олге Дивац, која је својим радом и те како задужила Београд. Надам се да ће се и то исправити и да ће ова књига наставити да доноси нове биографије, док је Ужица и Ужичана, и осталих становника нашега краја.

Ударничким радом језеро на Златибору

Када се помисли на туристички Златибор, то је слика вештачког језера које пуни поток Обудојевице, као својеврстан декор туристичког насеља Златибор. Дуго је 150, а широко 50 метара. Високи борови који га окружују стварају пријатан хлад и свежину у топлим летњим данима, зими је то једно нестварно велико клизалиште. Пројектовао га је златиборско чедо академик Миладин Пећинар, који је рођен у Љубишу. Сем језера на Краљевим Водама његова заслуга је много тога у ужичком крају. У Ужицу је по његовом пројекту изведен водовод из Врела, који и данас ради за део Крчагова и Севојна. Дао је идејно решење за високу брану “Перућац” на Дрини 1940. године. Његово идејно решење је и за хидроелектрану у Овчарско-кабларској клисури и много тога још у обе Југославије... Проје-

кат златиборско језеро био је готов пре рата. Године 1946. Тито је обишао ратне сирочиће у дому у вили “Голија”. Тада му је приказан пројекат који га је изненадио, за који је рекао да мора бити што пре реализован, најбоље омладинском радном акцијом... Исте године радна акција изградње језера је започета.

Да није Милије Кнежевића не би остао ни један запис о изградњи језера, а ни мотив да мало о томе истражујем... Милија је написао књигу о Златибору “Мозаик сећања” и у њој сећање “Ударничким радом језеро на Златибору”:

- У време великог радног ентузијазма и полета, не само на великим радним акцијама, већ и на малим локалним, стварала су се чуда. Тада су изграђивани задружни домови у многим селима, прогимназија је тако направљена. Тако су никли предивни борови и предивне борове шуме, засађене рукама ученика и наставника и радним акцијама омладине. Њима треба захвалити што од Оманица до Ћоровића куће и од Јевремовића до Ћетена, Главица, делови тадашњих Партизанских Вода и делови око Јокине Ћуприје изгледају данас тако бајковито. Пошто је прихваћен пројекат за градњу језера, најтежи посао је био ископати милионе кубика земље. Тада није било булдожера, ровокопача, трактора и друге технике која се данас користи. Терет је пао на нас, омладину среза златиборског. Негде 1946. са групом омладинаца из Голова ја сам дошао да радим на копању језера. Пијук, лопата и колица била су главна техничка помагала. Радио сам на колицима и истерао за један дан 600 колица, у трку и на врелом сун-

цу. Изгинули смо земљу поред пута и равњали је, да би ту идуће јесени посадили оне дивне борове који сад блистају на Златибору. Памтим и храну коју смо добили – мали хладни хлебчићи од кукурузног брашна величине песнице, да човека убијеш њиме, и мармелада или пекмез од шљива уз чај или црну кафу. После завршеног рада сишли смо (нас око 50 омладинаца) у кафану код Рајка Ћенића, ми који смо кренули у Голово и Криву Реку. Да ли смо имали нешто за јело нисам сигуран, али је било да се попије (...). Омладина Златибора даровала је земљи језеро, око кога су се касније низали хотели, виле, базени, игралишта и друго. Кажу, хоће да приватизују језеро уз ‘Краљеве конаке’. О, зар је то могуће?”

Да допуним ово записано сећање са оним чега се сећа Драгослав Риле Богдановић, ужички историчар у пензији, такође аутор корисних књига, који је тада у младости са ужичким гимназијалцима учествовао у радној акцији изградње језера на Партизанским Водама:

“Било је то 1946. Године, ужички омладници су учествовали у припремним радовима за изградњу вештачког језера на Златибору. На Златибор смо превезени камионом, било нас је стотинак. Били смо смештени у предратном ресторану ‘Швајцарија’, док смо храну преузимали у једном суседном објекту, а ободовало се напољу. Та радна акција била нам је као загревање пред одлазак на изградњу пруге Шамац - Сарајево. За седам дана, колико смо боравили на Златибору, главни радни задатак свакога дана нам је био копање земље, да би се створио простор који би могла вода да испуни. Земљу коју смо копали одвозили ►►►

►► су у дрвеним колицима и насипали на просто-ру данашњег Краљевог трга и аутобуске станице. Једна од песама коју смо певали те далеке 1947 гласила је :”Ашов, лопата, пијук и колица то су алатке сваког омладинца”, или “Иде, наступа, не боји се рада Друга ужичка ударна бригада.”

О радним акцијама и локалним активностима у крају

Некако се осећам дужан у овом есејистички писаном тексту, нарочито оним млађима да појасним појам “омладинске радне акције”. Настале још у току НОБ-а нарочито су биле популарне након завршетка Другог светског рата и имале су за циљ да обнове и изграде привреду, инфраструктуру, научне, спортске, културне и забавне објекте у Југославији. У првим послератним савезним радним акцијама милиони омладинаца градили су ауто-путеве, пруге, фабрике, чак и читаве градове. Највеће савезне радне акције дешавале су се у периоду од 1946. до 1952. године. Као дан омладинских радних акција у СФРЈ се обележавао 1. април, дан када су 1946. године почеле припреме за организовање изградње пруге Брчко-Бановићи.

Ужички крај је највише страдао у јесен 1944. године у највећем и најтежем разарању Ужица од савезничке авијације 23. новембра, поред великог броја жртава град је био тешко разорен. Многи су остали без крова над главом. Захваљујући изузетном напору народа у акцији обнове и акцији “Све за фронт”, у ужичком крају су постигнути задивљујући резултати у санирању ратних разарања, опште оскудице, као и у сређивању привреде, друштвеног живота чиме су створени услови за прелазак на мирнодопску обнову и изградњу у току 1945.-1947. године. У овом периоду недостатак средстава, механизације надокнађиван је максималним коришћењем добровољног рада, најпре омладине. Власт се у Ужичком округу највише ослањала на рад и ентузијазам народа. Ужице је било у посебно тешком положају, немачка војска у повлачењу из Грчке иритирана ваздушним нападима савезника уништавала је све што се могло уништити. Железничка станица срушена, ложионица порушена, колосеци покидани, сви мостови срушени, град полусрушен...То је био збир те битке немачке војске у повлачењу и бомбардовању и митраљирању од стране савезника. Првих дана 1945. у самом Ужицу и варошицама краја омладина је преузела рад на рашчишћавању рушевина, сечи огревног дрвета на Јеловој Гори, обнови обда-

ништа и основне школе, чишћењу снега, истовару угља и памука за Ткачницу. На дан почетка Светске омладинске недеље 21. марта 1945. омладина Ужичког, Златиборског, Црногорског среза, организовала је и Прву омладинску радну бригаду у којој је учествовало 650 учесника, кренули су у Санџак, на леђима носили жито. Пре поласка сви су присуствовали приредби у Соколани организованој у њихову част, док су на свим брдима ужичког краја гореле ватре у знак прославе Светске омладинске недеље. На челу Прве бригаде био је Владе Смиљанић из Љубиша, који је носио чак са 35 кг жита и први ушао у Чајетину: “Испред села Мачката окренем се. Иза мене није било никога. Дошао сам први у Чајетину, између сваког прста на ногама искочио ми је мали плих...”

У Златиборском срезу, поред изградње омладинских и задружних домова, омладина села Мачката и Криве Реке учествовала је у изградњи млина на Белој Земљи. Истовремено су рађене циглане на повољним местима, пошумљавање голети, омладина је учествовала у пољопривредним радовима. Једна од првих акција школске 1947. коју је омладина гимна-

најзначајнија у 1946. била је изградња пута Драглица – Кокин Брод. Дотадашња веза Ужица са Кокиним Бродом је ишла преко Љубиша што није одговарало тадашњем саобраћају и зато се хитно кренуло изградњи 20 километара пута у најкаменитијем и најбрдови-тијем делу Златибора. Овај пут је рађен под руководством стручњака ужичког краја где је предњачио легендарни Ћалдо. Радови су почели 1. априла, започела их је радна бригада која је бројала 271 омладинца, чији се број стално повећавао. Бригаду су чинили омладинци Златиборског, Ужичког, Пожешког, Ариљског среза. Организовани су истоимени батаљони, свакодневно су проглашавани најбољи радници и ударници. У уторак 5. новембра 1946. године преко 2.000 становника Златиборског и Нововарошког среза присуствовало је свечаности поводом отварања новог пута. Остало је да се уреде делови трасе уз сам пут. По дефинитивном завршетку радова, на смотри радних бригада априла 1946. године у Негбини, додељене су и скромне награде најбољима, тројици навреднијих: Ивану Лазовићу из ариљског, и Милораду и Станку Браловићу из златиборског батаљона...

Све време руководству у Ужицу и организаторима радних акција у глави је било оно што је Тито рекао кад је обишао ратне сирочиће у дому у вили “Голија”. Тада му је показан Пећинаров пројекат који га је изненадио, за који је рекао да мора бити што пре реализован, најбоље омладинском радном акцијом. Знали су да ће Тито када буде дошао новим путем само проћи и да ће га више интересовати језеро, које би дало једну нову димензију туризма Златибора. Тако су, док се ствари око радне акције на Златибору још нису стишале, организовали нову акцију дајући јој димензију “припремне” за одлазак младих на изградњу пруге Шамац-Сарајево. То је доста упростило организацију радова, али је прошло периферно око докумената и записа о тој акцији, коју ни “Вести” нису поменуле ниједном реченицом. Језеро је изграђено у рекордном року и опремљено за купалиште. Наравно, Тито се највише одушевио језером док је ручао на тераси тада јединог хотела на Партизанским Водама. Ужичко-златиборски хроничар са фотоапаратом, мајстор Илија Лазић који је током Ужичке републике улио Титу љубав према фотографији и био задужен да га прати у нашем крају, окренуо се и фотографисао поглед на тек изграђено језеро, које ће означити центар данашњег најпосећенијег туристичког насеља у Србији. ■

зије извела било је пошумљавање Малог Забучја. И уређивање паркова је била обавеза омладине Ужичког среза. Током рата понос града Велики и Мали парк били су оштећени. Велики је окупатор претворио у плац за паркирање возила и складиште бензина, а у Малом парку су били ровови и бункери. На истим темељима где су били бункери омладина је направила два лепа водоскока са округлим базенима и украсним рибама у њима. У свом заносу омладина је градила неко ново Ужице.

Успешно обнављање привреде зависило је од брзине којом су обнављани, грађени путеви и железница. Зато су се у целом округу организовале радне акције поправке и одржавања путева и мостова, чишћења јаркова и пропуста, изградње потпорних зидова, чишћења одрона камена и нарочито обезбеђења путева од излива река. Засигурно

Први бетон у темељ будућег здања, вредног 130 милиона динара, убацили Расим Љајић, Милан Стаматовић и Арсен Ђурић

Почела изградња Омладинско-културног центра на Златибору

На Златибору је 19. септембра, на простору уз зграду Туристичке организације Златибор, постављен камен темељац за изградњу Омладинско-културног центра. Овај пројекат вредан је око 130 милиона динара, а рок за завршетак радова је 1. септембар 2017. Радове изводи ИТГ ДОО Смедерево.

Пројекат изградње Омладинско-културног центра на Златибору биће реализован заједничким средствима Министарства за туризам, општине Чајетина и Туристичке организација Златибор. Тим поводом први бетон у темељ будуће зграде убацили су министар туризма Расим Љајић, председник општине Чајетина Милан Стаматовић и његов заменик Арсен Ђурић.

„Верујем да ће реализација овог пројекта умногоме побољшати туристичку понуду Златибора, који је и лидер међу планинским центрима у Србији, где долази трећина од укупног броја туриста који посећују планине. Будући Омладинско-кул-

турни центар, величине око 1.900 метара квадратних, располагаће салом за биоскопске пројекције и позоришне представе, имаће галерију и библиотеку и простор за различите омладинске и културне садржаје. Објекат би требало да буде завршен до 1. септембра 2017. године. Надам се

Милан Стаматовић:
Познат сам по томе да волим да критикујем лоше потезе и однос владе према мањим локалним самоуправама, али овде стварно морам да похвалим добру сарадњу и напоре министра Љајића који је препознао потенцијале општине Чајетина

да ћемо успети да одржимо ово обећање и да ће рок бити испоштован. Министарство издваја 20 милиона динара у овој и 20 милиона у следећој години. Са наше стране учинићемо све, а то је да средства преbacимо на време, све остало је на грађевин-

ској оперативи и фирми која изводи ове радове”, рекао је министар Расим Љајић.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић захвалио се министру што је препознао туристичке потенцијале општине Чајетина.

„Познат сам по томе да волим да критикујем лоше потезе и однос владе према мањим локалним самоуправама, али овде стварно морам да похвалим добру сарадњу и напоре министра Љајића који је препознао потенцијале општине Чајетина. Захваљујући овом узајамном разумевању одрадили смо велики број пројеката од општег интереса. Да нагласим, у саставу овог објекта биће један део простора намењен за лица инвалидитетом, која ће моћи да овде организују своја дружења и скупове, а ово је први објекат на Златибору, који ће лицима са инвалидитетом моћи да пружи све своје услуге. Надам се да ће ова сарадња са Министарством туризма бити и убудуће настављена”, истакао је Милан Стаматовић.

Н. Џелебџић

Гради се објекат какав недостаје Златибору

Омладинско-културни центар је један значајан објекат који ће садржајно свакако употпунити Златибор. Ми смо до сада имали проблеме да у зимским и јесењим месецима организујемо манифестације, јер нисмо имали адекватан простор. У оквиру објекта налазиће се сала за позоришне представе и биоскопске пројекције са пратећим садржајима попут шминкернице, гардеробе, депоа, пројектована као права позоришна сала. Пред поменуте сале, имаће још две мање мултифункционалне сале за мање скупове, простор за галерију слика и бројна друга дешавања, простор за библиотеку каква не постоји на Златибору и неколико мањих канцеларија за омладинска и друга удружења која функционишу на територији општине Чајетина. Поред самог објекта планирано је и квалитетно партнерно уређење, са амфитеатром на отвореном, што ће такође створити могућност за одржавање догађаја на отвореном’.

Ово за „Златиборске вести“ о значају и садржајима објекта Омладинско-културног центра каже заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић. Он је, годинама водећи Туристичку организацију Златибор и дешавања која се на туристичкој планини организују, најбоље увидео шта недостаје Златибору у организовању садржаја и манифестација. Потреба је прерасла у замисао, а онда се дошло до плана финансирања градње таквог центра. Од потребних око милион евра општина Чајетина обезбеђује две трећине, једну трећину Министарство туризма. Изабрана је локација, на одличном месту поред здања ТО Златибор. Направљен је пројекат, прибављене дозволе и градња је кренула.

Паре од министарства и за још један терен на „Швајцарији“

Министар Расим Љајић приликом обиласка Златибора обећао је донацију у износу од 10 милиона динара до краја ове године за завршетак још једног фудбалског стадиона поред постојећег на „Швајцарији“. – Ових дана предаћемо пројектну документацију и надамо се да ће нам средства бити одобрена. У том случају, могуће је да до краја 2016. године добијемо још један фудбалски терен – каже Арсен Ђурић.

Камен темељац за Омладинско-културни центар положен је 19. септембра. Означавајући почетак радова, бетон у темеље будућег објекта заједно су убацили министар трговине, туризма и телекомуникација Расим Љајић, председник општине Чајетина Милан Стаматовић и заменик председника општине Арсен Ђурић.

„Реч је о објекту од 1.925 метара квадратних бруто површине. Концептуално, Омладинско-културни центар биће веома значајан за Златибор, посебно у месецима када не можемо на отвореном да организујемо манифестације. Изградњом поменутог објекта, Златибор ће сигурно употпунити сву своју понуду када је реч о културним програмима“, напомиње Арсен Ђурић.

По његовим речима, значајно је истаћи да је Министарство трговине, туризма и телекомуникација ове године определило 20 милиона за изградњу овог објекта. Министар Љајић је,

”

Арсен Ђурић оцењује да ће Омладинско-културни центар бити веома значајан за Златибор, посебно у месецима када на отвореном не могу да се организују манифестације. Изградњом поменутог објекта Златибор ће употпунити своју понуду када је реч о културним програмима

приликом полагања камена темеља, обећао још 20 милиона динара за другу фазу радова на изградњи овог објекта. Остатак средстава планиран је буџетом општине Чајетина, а процењена укупна вредност инвестиције је око 130 милиона динара. Уговорена је прва фаза радова чија је вредност око 44 милиона динара плус ПДВ, што се односи на грубе радове, док ће током зиме бити расписан тендер за другу фазу изградње.

„По нашим плановима, до краја ове године требало би да буду завршени груби радови и објекат укровљен. На пролеће би се наставило са радовима, са постављеним крајњим роком завршетка до септембра 2017. године. Уколико временске прилике буду дозволиле, објекат се може завршити и до летње туристичке сезоне“, најављује Ђурић, додајући да ће, поред поменутих садржаја, у објекту бити и мањи део смештајних капацитета, а здање ће бити прилагођено и особама са инвалидитетом.

М. Ј.

Млади добијају простор за креативност и своје идеје

Шта ће за младе ове општине значити Омладинско-културни центар на Златибору? То питање, у време кад је кренула градња овог објекта, поставили смо Софији Павловић Луковић, која је председница Омладинског удружења за развој туризма и екологије «Сердар» из Чајетине.

Ово удружење младих основано је крајем 2012. године, уз схватање нове генерације да је то начин да реализују своје идеје, боље укључе у златиборска културна и музичка дешавања, а од Чајетине направе место по мери младих. Први већи пројекат «Сердара» назван «Паркови за нове шампионе» реализовали су у сарадњи са општином. Тај подухват дотакао се још једног битног циља удружења: развоја екологије и спорта уз укључивање младих кроз осмишљавање акција да квалитетније проведу слободно време. Уследили су потом и други пројекти, а најзначајнији им је златиборски музички фестивал «Хилз ап». Удружење, иначе, броји тридесетак волонтера који радо учествују у реализацији пројеката и заједничким снагама постављају нове циљеве.

Софија о будућем Омладинско-културном центру на Златибору каже: «Добра страна изградње Омладинско-културног центра је што млади

”

Омладинско-културни центар на Златибору даје шансу младима за запослење и укључивање у културне токове, идеја нас младих је да одређене термине у току године добију омладинска удружења да осмисле програме и располажу простором центра, каже председница удружења „Сердар” Софија Павловић Луковић

добијају свој простор. Простор за рад, за креативност, за своје идеје. Најбитније је квалитетно провести слободно време, а могућности оваквог објекта су бројне”.

Председница «Сердара» напомиње да се културни живот углавном везује за градове, али развијеност Златибора као туристичког центра и све већа посећеност заслужује и могућности за развој културног туризма.

“То даје шансу младима за запослење и укључивање у културне токове. Ојачаће и конгресни туризам који значајно продужава туристичку сезону. Једна од идеја нас младих је да одређене термине у току године добију омладинска удружења да осмисле самостално програме и да располажу простором центра. То би унело живост и разноврсност у програму рада и млади би добили свој простор за изражавање”.

Софија додаје да је Златибору недостајао овакво стециште културе и културних садржаја. “Нема квалитетног туристичког места без музејске поставке, изложбене сале, биоскопа, библиотеке. Још ако буде простор испуњен осмесима и професионализмом младих, и ако добију простор за ентузијазам, Омладинско-културни центар на Златибору ће бити понос сваког Златиборца”, уверена је она.

M.J.

Делегација Чајетине посетила постројења за прераду отпадних вода у Словенији

Почетком септембра делегација општине Чајетина боравила је у радној посети у Словенији, с циљем да се упозна са искуствима пројеката чија градња предстоји код нас. Представници наше општине и ЈКП "Водовод Златибор" Чајетина посетили су Љубљану, где су се састали са руководством словеначке фирме "Хидроинжењеринг", која је носилац посла на будућој изградњи Постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору.

Подсећања ради, почетком априла 2016. године потписан је уговор са ЈКП "Водовод Златибор" Чајетина и конзор-

инвестицију, док ће ЈКП "Водовод Златибор" бити будући корисник Постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору. Водовод је расписао тендер за извођача радова, завршени су и тендери за надзор који ће обављати фирма "Титер" д.о.о. Пожега, чији је задатак да уведе у посао извођаче радова. Предвиђена локација за изградњу ППОВ је низводно на реци Обудојевици на Златибору, на око километар удаљености од хотела "Браћа Секулић" у месту које се зове Саставци.

**Циљ
је сагледавања
искустава учесника
на златиборском постројењу,
које финансира општина Чајетина,
а за које је Словенија дала
донацију од 1,5 милиона евра.
– Постројење у Гросупљу
вратило рибе у корито
реке**

цијумом фирме "Хидроинжењеринг" из Словеније (носилац посла), "Беохидро" из Београда и "Јединство" из Севојна које ће изводити радове на изградњи, док је уговор о донацији потписао председник општине Чајетина и директор ЈКП "Водовод Златибор" са представницима ЦМ-СР-а (Центар за међународну сарадњу и развој Републике Словеније). Влада Словеније подржала је донацијом од 1,5 милиона евра реализацију овог пројекта, чија је процењена укупна вредност око 4,5 милиона евра.

Општина Чајетина финансираће ову

Током боравка у Словенији наша делегација је обишла општине Гросупље и Словенске Коњице које на својим територијама већ имају изграђена постројења за прераду отпадних вода, чији је капацитет приближно једнак постројењу које ће се градити на Златибору. Жупан општине Гросупље Петер Верлич угостио је делегацију из Чајетине и том приликом изразио задовољство што је успостављена сарадња између Републике Словеније и општине Чајетина. Говорећи о бенефитима изградње постројења, Верлич је истакао да су поред анализа које

су показале да је вода чиста, најважнији показатељ рибе које су се вратиле у корито реке.

Председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић о изградњи ППОВ на Златибору је рекао: "Када је реч о значају ове инвестиције, добија се много. Изградњом постројења за пречишћавање

отпадних вода решиће се проблем

загађења реке Обудојевице,

самим тим унапредиће

се заштита животне

средине на целом

Златибору. Решава се и проблем

загађења тока Црног

Рзава у који се

Обудојевица улива,

затим реке Дрине, од

чега ће и општине у ок-

ружењу имати корист. Зла-

тибор као туристичко место прве

категорије постаје још привлачнији за

туристе. Сматрам да ће наше постројење

подстаћи и друге општине да реше своје

еколошке проблеме", закључио је Рајовић.

Општина Чајетина је у сарадњи са

својим комуналним предузећем до

опредељене локације довела канализационе

колекторе, урађено је неколико кракова

из правца Фарме и хотела "Торник",

други из центра Златибора који обухвата

највећи део насељеног места и трећи који

је уједно и препумпавање отпадних вода

из Зове. Општина је урадила приступни

пут као и трафо-станицу 110/35/10 kV,

добијене су и неопходна водопривредна

мишљења. Урађен је пројекат на основу

идејног решења по коме је добијена

донација, а на основу кога ће локална

самоуправа издати грађевинску дозволу.

Грађевински радови се очекују током

наредне године, док ће се у 2018. пратити

рад постројења.

М. Ј.

Километри новог асфалта на подручју целе општине

Улице на Златибору и у Чајетини углавном завршене, у току радови на путевима у сеоским месним заједницама, истиче Арсен Ђурић. – Пешачка и бициклическа стаза од магистрале до Тић поља

Општина Чајетина је у овој години определила преко 200 милиона динара за асфалтирање и изградњу улица на Златибору, у Чајетини и сеоским месним заједницама. То је највећи износ који једна локална самоуправа на подручју југозападне Србије издваја за те намене. Већи део ових планираних послова је обављен, доста радова завршено, а предстоје и нове активности како би путна инфраструктура на подручју чајетинске општине била у што бољем стању.

По речима заменика председника

општине Чајетина Арсена Ђурића, за те послове грађевинска сезона се успешно користи. До сада су углавном завршене улице на Златибору и у Чајетини, а интензивно се ради на путевима по сеоским месним заједницама.

“Недавно је завршен тендер и потписан уговор са ‘Путевима Ужице’ за крпљење и пресвлачење ударних рупа на територији читаве општине, у чему су радови отпочели ових дана. Управо је расписан и нови тендер за изградњу путева и улица у вредности око 28 милиона динара, који би требало почетком октобра да буде за-

вршен и да се крене, тако да у принципу ће ове године бити одрађено све оно што је планирано”, рекао је за «Златиборске вести» Ђурић.

Већ се, наравно, праве и планови за 2017. годину, где све месне заједнице достављају своје приоритете, а планирају се и два нова велика тендера за Нову годину. Тиме ће, сумира наш саговорник, бити завршен процес асфалтирања улица на територији читаве општине.

“Када је у питању Златибор, ту имамо неколико значајнијих улица које треба да се раде. То је свакако Улица Проте Симића до апартманског насеља ‘Ружа ветрова’ и крак те улице који излази ка игралишту на Палисаду. Ми ћемо се потрудити да ту улицу комплетно реконструишемо, да је урадимо са јавном расветом и са тротарима. Оно што радимо сада је изградња пешачке и бициклическе стазе од магистрале поред ауто кампа до Тић поља. План нам је да се настави та стаза наредне године до насеља Гајеви и до споменика, као и да се састави са насељем ‘Јелена Анжујска’, дакле да направимо једну кружну стазу за бициклисте и пешаке. Ових дана се, такође, интензивно ради на припреми пројектне документације за уређење речног корита Обудојевице од колибе до будућег постројења за прераду отпадних вода: са уређењем речног тока, асфалтирањем пута, са изградњом бици-

Креће уређење Тржног центра

Арсен Ђурић напомиње да је у току израда пројекта за уређење Тржног центра на Златибору и улице од Краљевог трга до тенских терена, као и улице од поште до хотела “Дунав”. Пројекат ће бити завршен у наредних петнаестак дана и очекивања су да ће у овој години бити одрађен први део радова.

“Планирано је да се изврши поплочавање улице, да се направи развод водовода и струје за све локације. Идеја нам је да то буде једна трговачка улица, много шири од постојеће. У плану је постављање фонтане, уређење шеталишта, док би са обе стране шеталишта били постављени типски објекти за уличну продају. Овим пројектом добићемо уређенији центар Златибора, а свакако је то значајно и за људе који су корисници локација, јер ће бити сконцентрисани на једном месту”, објашњава Ђурић и додаје: “Оно што се упоредо ради је и сређивање простора за фијакере и изнајмљивање коња. У току је израда пројекта и за то, док ће се средства определити ребалансом буџета. До зимске сезоне требало би да се уреди простор за ту намену. Имаће све адекватне услове, биће обележено и коначно ћемо решити и тај проблем”.

кличких и пешачких стаза. Део ових пројеката реализоваћемо из буџета, а део ће урадити инвеститори којима општина умањује накнаду за комунално опремање. Тако да Златибор ове и наредне године очекују значајна улагања када су у питању путеви и улице, као и пешачке и бицикличке стазе те уређење парковских површина", најављује Арсен Ђурић.

Пројекат 'Видиковац', по његовим речима, треба да се реализује ових дана. "Ми смо урадили пројектну документацију преко Туристичке организације регије Западна Србија, конкурисали код Министарства трговине и туризма. Тај пројекат је прошао, завршене су јавне набавке и мислим да би почетком октобра код нас требало да буде завршен један видиковац: да се постави један дурбин на Градини, што ће свакако представљати занимљивост и новину. Наравно да нам је у плану да се идуће године уреди и та приступна стаза од центра Златибора па до Градине, трасом гасовода углавном, тако да ће и то бити нова пешачка стаза

до једне атрактивне локације. Са Градине се тим дурбином, који ће бити постављен, може видети пола Србије", додаје заменик председника општине.

Кад је реч о најављеном златиборском «Дино парку», који је требало да буде завршен до краја летње сезоне, то отварање је одложено. Ђурић објашњава да су одлагање проузроковали временски услови и кашњења у самом уређењу. Радови се сада изводе интензивно и према највама инвеститора отварање ће бити у децембру, пред Нову годину.

"То ће свакако бити једна посебна атракција, једна значајна понуда за Златибор која је до сада недостајала. Мислим да ће Златибору донети вишеструку корист, ту ће бити запослено преко 30 људи. Поред тога, верујем да ће сама изградња и уређење 'Дино парка' привући велики број гостију. За туристе који редовно долазе, то ће свакако бити једна значајна новина коју ће сигурно посетити", каже на крају Арсен Ђурић.

М.Ј.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић и директор хотела „Олимп“ Миодраг Илић на отварању велнес и спа центра Хедона

Хотел „Олимп“ добио модеран велнес и спа центар

Хотел "Олимп" на Златибору овог лета комплетирао је своју понуду. Овде је отворен велнес и спа центар "Хедона" у коме се гостима нуди, уз пријатан амбијент и љубазно особље, велики избор садржаја за опуштање. На располагању су затворени базен са регулисаном температуром и ђакузијем, теретана високе технологије, персонализовани програми вежбања са искусним инструкторима, одвојене женске и мушке свлачионице, парно купатило, финска сауна, биосауна, велики избор масажа и третмана лица и тела.

"Наши стални гости јако су задовољни нашим велнесом, јер то је нешто што нам је требало. Имамо и велики број страних гостију и спортских екипа који користе све наше садржаје. Свима највише одговара што је простор велики и што не морају да заказују долазак, сем масажа које се за-

казују бар дан два унапред", каже Љиљана Тимотијевић, менаџер спа центра "Хедона".

Новоизграђени велнес центар отворили су председник општине Чајетина Милан Стаматовић и директор хотела "Олимп" Миодраг Илић. По Стаматовићевим речима, власник хотела Дрвган Кићановић уложио је своје име и новац у ово здање на Златибору и хотел "Олимп" је до сада увек био позитиван пример туристичке привреде Златибора, њен најбољи промотер.

Иначе, нови велнес и спа центар "Хедона" на располагању је како гостима хотела тако и трећим лицима. За госте "Олимпа" улаз је бесплатан, док се за остале цене крећу од 1.300 динара за три сата до 2.200 за целодневни боравак. Цене масажа су од 1.800 до 4.300 динара, у зависности од врсте. Центар ради од 9 до 21 час, а петком и суботом до 23 часа.

Н. Џ.

Сарадња у туризму са словеначким општинама

Делегација општине Чајетина боравила је у посети Словенији, у циљу размене идеја о развоју туризма и могућностима сарадње са општинама Рogaшка Слатина и Подчетртек.

Председници обе општине срдечно су примили нашу делегацију и показали своје потенцијале у туризму и привлачењу гостију. Најјачи утисак оставио је Музеј "Анин двор", посебно поставка Нанија Пољанца о Карађорђевићима. Током боравка делегација општине Чајетина обишла је и братску општину Луче у Логарској долини, где је представљено и ново етно-село.

З.В.

„Голија” у новом руху и са базеном

У обнову уложено 27 милиона динара, предстоји и градња спортске дворане

Одмаралиште за децу „Голија” на Златибору, у најстаријем објекту прављеном још 1934. године, сада је у новом руху и са покривеним базеном. Овде је управо завршена друга фаза обнове овог објекта, вредна преко 27 милиона динара остварена улагањима Министарства туризма, града Ужица, ужичке установе »Дечје одмаралиште Златибор« и уз значајну помоћ општине Чајетина, а у следећој фази наредне године градиће се уз »Голију« и спортска дворана.

Поводом завршетка друге фазе радова, министар трговине, туризма и телекомуникација, Расим Љајић посетио је ”Голију”, у којој је ове и прошле године урађено више од 600 квадрата нових смештајних капацитета, наткривено кошаркашко игралиште и изграђен покривени базен. Уз Љајића, на свечаности отварања базена били су и Милан Стаматовић са сарадницима, градоначелник Ужица Тихомир Петковић и други.

С обзиром да ужичка установа газдује »Голијом«, Тихомир Петковић је овом приликом истакао да је град Ужице у претходном периоду добио од Министарства туризма више од 400.000 евра за разне пројекте. За реконструкцију дечјег одмаралишта „Голија” прошле године уложено је око 18 милиона динара, и то за доградњу 330 метара квадратних смештајног капацитета и за покривање

Петковић, Љајић, Стаматовић и Цупарић

кошаркашког игралишта. Тада је Министарство туризма дало 13 милиона, град Ужице три и установе »Дечје одмаралиште Златибор« два милиона динара. Општина Чајетина такође је дала велики допринос у виду ослобађања од плаћања комуналног опремања, у висини од око 5,6 милиона динара.

„Ове године још веће инвес-

тиције нас очекују, на основу испуњених обећања министра Љајића, где је договорено да се настави са новим радовима. У овој годишњој другој фази дограђено је још 300 квадрата смештајних капацитета и изграђен затворени базен. Уложено је 2,4 милиона динара за реконструкцију асфалта за постојећа три игралишта и за изградњу тениског терена”, рекао

је градоначелник Ужица и додао да је до сада у овај објекат уложено више од 27 милиона динара.

Владан Цупарић, директор установе ”Дечје одмаралиште Златибор”, захвалио се руководству општине Чајетина, града Ужица и Министарству туризма за велику помоћ у реконструкцији ”Голије”. „Пројектом са базеном завршили смо другу фазу реконструкције одмаралишта ’Голија’, а намера нам је да пређемо на трећу фазу, где је у плану изградња спортске хале. Њеном изградњом заокружићемо нашу понуду када је у питању спортски туризам”, нагласио је Цупарић.

Министар Расим Љајић говорио је о недовољно искоришћеним могућностима развоја спортског туризма у Србији. „Наша идеја је да у неколико туристичких центара направимо више спортских објеката, како бисмо привукли што већи број спортиста, што на припремама или у камповима”, рекао је Љајић и истакао да су такви послови већ урађени у Великом Градишту, а радиће се у Врњачкој Бањи, Новом Пазару, Златибору и другим центрима. Он је најавио да је Министарство туризма спремно да финансира градњу још неколико фудбалских терена који су потребни Златибору, како би што већи број спортиста своје припреме обављао на овој планини.

Н. Целебић

Нових 500 прикључака на водовод у Мачкату и Кривој Реци

У ЈКП „Водовод Златибор” обављају припремне послове за почетак радова на постројењима за прераду отпадних вода на Златибору, у Чајетини, Мачкату и Сирогојну

У протеклом периоду ЈКП „Водовод Златибор” прикључио је у месним заједницама Мачкат и Даутовац на водоводну мрежу око 400 нових корисника. Ради се крак и у Кривој Реци, па се очекује прикључење на градски водовод још око 100 корисника.

У сарадњи са општином Чајетина спроводи се поступак избора извођача радова за постројење за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) у Мачкату, Сирогојну и Чајетини. Фирма „Сет” из Шапца је изабрана да уради идејно решење за постројење за прераду отпадних вода у Мачкату, на основу кога ће бити изабран и извођач радова. Комуналном предузећу преостаје да уради канализациони колектор у овој месној заједници, а потом би се кренуло са изградњом постројења. Ово није једина месна заједница у чајетинској општини где ће се на овај начин решити питање отпадних вода.

„У Сирогојну ћемо радити продужење канализационог колектора и у току је прибављање потребне документације и идејног пројекта за постројење за пречишћавање отпадних вода”, објашњава директор ЈКП „Водовод Златибор” Раде Јовановић. „У наредном периоду очекује нас израда пројекта за ППОВ у Чајетини и тиме бисмо почели решавање питања отпадних вода на целој територији општине. Ми желимо да целу општинску територију доведемо до нивоа једне еколошке средине. Морам да напоменем да, поред општине, сарађујемо и са еминентним водопривредним установама као што су: Институт „Јарослав Черни”, Завод за јавно здравље из Ужица, Градски завод за јавно здравље из Београда, а имамо и контакте са донаторима уз помоћ којих смо обезбедили 1,5 милиона евра за постројење за пречишћавање отпадних вода на Златибору. Тај пројекат има укупну вредност од 4,5 милиона евра. Од тога ће 1,5 милиона евра дати Влада Словеније преко своје агенције ЦНСР (Центар за међуна-

Нова механизација за ширење водоводне и канализационе мреже

родну сарадњу и развој), а три милиона обезбедиће општина Чајетина”.

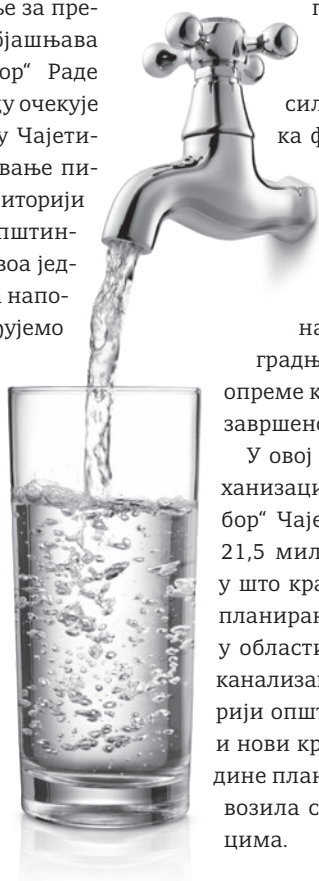
ЈКП „Водовод Златибор” послало је захтев и надлежном министарству за помоћ у финансирању веома важног пројекта решавања питања отпадних вода на Златибору, за који је носилац радова словеначка фирма „Хидроинжињеринг”. Очекује се да ће на пролеће предузеће „Јединство” из Ужица, које је партнер „Хидроинжињеринг” на пројекту, започети са градњом објекта и монтажом опреме како би постројење било завршено у 2017. години.

У овој години за набавку механизације ЈКП „Водовод Златибор” Чајетина је издвојило око 21,5 милиона динара, како би у што краћем року реализовало планиране активности, највише у области ширења водоводне и канализационе мреже на територији општине. Недавно је стигао и нови крамер, а до краја ове године планира се набавка још три возила са одговарајућим додацима.

„Набавили смо нову комбиновану машину популарно названу крамер. То је „ИЦБ 5” и њом ћемо наставити започете радове у Гостиљу, Трипкови, Сушици, радове на Златибору на ширењу канализације у Зови и друге”, каже директор Јовановић. „Овде у Чајетини нас очекују радови на завршетку кишне канализације од „Металопластике” до „Три бора”, као и фекалне канализације такође од „Металопластике” до „Конака”. Радићемо реконструкцију и замену дотрајалих цеви у дворишту цркве у Чајетини, Дома здравља и ЕПС-а. Заменом тих цеви и постављањем нових од „Металопластике” до „Конака” решићемо проблем у овом делу Чајетине, јер су цеви старе керамичке, постављене осамдесетих година, у чије је муфове продрло корење дрвећа и прави проблеме”.

Намера надлежних у овом јавном предузећу је да се набави још једна комбинована машина, односно мини багер, и један трактор са раоником и плугом за снег да би spremно дочекали зимску сезону када их очекује чишћење и одржавање појединих путева. Такође ће кроз пројекат изградње постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору имати могућност да набаве један камион, као и мање теретно возило са погоном на сва четири точка.

М. Р. Луковић

Пројекат чајетинског ПУПС-а за производњу органске хране

У шанси која се отвара за пољопривреднике с нашег подручја најпре се креће с производњом линцуре, а ту је и органско воће, поврће, млеко и месо, најављује Милија Јездимировић.
– И буџет општине Чајетина подржаће овај пројекат

Када су се припремали за овогодишње локалне изборе, чајетински Општински одбор Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС) дошао је до закључка да грађанима понуде нешто ново и конкретно. Правећи програм својих активности од 2016. до 2020. године, родила се идеја да се на територији општине Чајетина крене са производњом органске хране.

Златибор има добру климу за покретање производње органске хране, има довољно површине пољопривредног земљишта, али нема ко да га обради. Из овог разлога чајетински пензионери су решили да се окрену органској производњи. Узимајући у обзир велики број туриста који посете ову општину, њихова жеља је да им се понуди здрава храна.

“Један од разлога који нас је навео на здраву храну јесу наши људи који је већ производе, а у овом моменту немају коме да је продају. На пример, сир и кајмак са нашег подручја су заиста квалитетни. На Златибору имамо велике пашњачке површине које су тотално неискоришћене. Све су то неки моменти на које смо ми рачунали и који су нас навели да направимо програм за производњу органске хране”, каже Милија Јездимировић, секретар ОО ПУПС Чајетина и додаје: “Овај програм је заиста изводљив, јер ми овде имамо одличне услове који су потребни за ту причу. Свако село има асфалтиране путеве, струју и воду, што значи да имамо потребне услове за органску производњу. Направили смо и корак даље, па смо се консултовали са Туристичком организацијом Златибор и са златиборским хотелима, и сви су поздравили овај наш план”.

Формиран је одбор од стручних људи, који води Милија Јездимировић као економиста, а чланови су Костадин Михаиловић, дипломирани инжењер агрономије и технолог, те Душан Кнежевић, ветеринар. Овај тим људи већ је почео рад на терену – обилазе пољопривредна домаћинства где представљају програм производње органске хране и њен значај. Издата је књига под називом “План за село”, у којој је детаљно представљен цео програм и његова реализација.

Милија Јездимировић

Након завршених локалних избора и уласка ПУПС-а у локалну власт у Чајетини, програм производње органске хране представљен је и њиховим коалиционим партнерима – Српској народној партији и Демократској странци Србије, са којима је потписан Протокол о даљим корацима за реализацију овог пројекта. Пројекат ће бити предат “Еко аграру”, који ће бити задужен за израду програма производње.

“Стручни сарадници ‘Еко аграра’ ће информисати заинтересоване пољопривредне произвођаче и касније ће давати и финансијску подршку. Дефинисаће шта је то што ће се производити, а ми смо већ сада договорили да кренемо са производњом линцуре, јер је златиборска линцура оцењена као најбољи производ који расте на Златибору. План је да што већи број људи учествује у овој причи, и да се већ ове године направе први засади. Пошто је линцури потребно пет година раста, ми бисмо наредних пет година правили засаде. Реч је о

биљци која је веома цењена на светском тржишту и њена производња је контролисана”, каже Јездимировић.

Будући пољопривредници моћиће да производе органску храну по својој жељи, али ће контрола бити ригорозна, све по правилима. У плану је и формирање задруга или сабирних центара за ове производе, а биће направљен и програм заштите златиборских производа као географско порекло овог подручја. Производиће се органско воће, поврће, млеко и млечни производи, месо и месни производи. И буџет општине Чајетина подржаће овај пројекат, тако што ће се у њему за наредну годину наћи средства за помоћ пољопривредним произвођачима. Ову идеју подржало је и Министарство пољопривреде.

Када су у питању месо и месни производи, план је веома јасан. Како би се избегле спекулације о пореклу меса, производња ће бити контролисана. Већ сада су постављена правила за производњу органског меса, а велику помоћ пружиће им чајетинска клиника, која је од недавно добила новог власника, Горана Илића из Новог Сада. Са њим је већ успостављена веза и постигнута су конкретни договори. Подаци говоре да на територији општине Чајетина тренутно има око 100 празних штала, које треба напунити грлима. Нови власник клинице понудио је да будућим сточарима да јунад, телад и сву потребну храну, без плаћања унапред. Обрачун трошкова вршиће се приликом предаје стоке у клинику, када ће узгајивачима бити исплаћена разлика пара, односно биће то чиста зарада. У склопу клинице предвиђен је и про-

дајни простор за пољопривредне машине и прикључке, како би се чајетинским произвођачима огућила ближа и повољнија куповина потребних машина. Све ово реализоваће се преко “Еко аграра”.

Чајетински ПУПС позива све заинтересоване пољопривредне произвођаче да се јаве у “Еко аграр” и да кажу за коју врсту производње се интересују. Том приликом добиће све потребне информације и смернице, као и финансијску помоћ.

Нада Целебић

Ко се с пензионерима дружи, живот му је дужи

Око 600 пензионера из 19 удружења из Србије и Републике Српске окупило се на дружењу у Чајетини. – „Радили смо доста, готов је радни век, сад је на ред дошло и да уживамо“, поручује Живорад Лазовић из Кнића

Око 600 пензионера из 19 удружења из Србије и Републике Српске дошло је на дружење у Чајетину, које је организовало ОУП Чајетина. Многима од њих ово није први пут да посете своје колеге, тако да своје одушевљење нису скривали. Кажу, ово треће или златно доба уме да буде најлепше кад је човек здрав и виталан.

„Без обзира што сам већ једнаесту годину у пензији, мени је ово на неки начин ново искуство, јер сам тек од ове године председник удружења пензионера“, каже Неђо Ракић, председник ОУП Бајина Башта.

Општина Ивањица броји нешто више од 8.000 пензионера, од чега су преко 6.000 чланови општинског пензионерског удружења. Ивањичанима ово није прва посета Чајетини и не крију своје задовољство због оваквог дружења. Кажу да им је овде лепо и да и сами праве оваква окупљања.

„Ја сам млад отишао у пензију и покушавам да моје људе, омладинце трећег доба, научим лепим странама живота. И како то волим да кажем: „Ко се с нама дружи, живот му је и лепши и дужи“, вели Милојица Гојковић, председник ОУП Ивањица.

“У име грађана и пензионера Севојна желим да поздравим грађане Чајетине и њихове пензионере, са којим смо у изузетно коректним односима. Веома често се виђамо и дружимо и настојаћемо да ово дружење што дуже одржимо, да једни другима помажемо и да се разумемо“, поручује Раденко Марковић, пред-

седник УП Севојно, и додаје да ни сам није знао да ово треће доба може да буде лепо и интересно док није отишао у пензију, а сада има разлог за још веће славље, јер је пре неколико дана постао и прадеда. Каже, ово дружење и весеље у Чајетини користи да прослави рођење праука.

„Ми дуго година сарађујемо са Чајетином и имамо изузетно добро дружење, и када ми дођемо овде и када они дођу код нас. Увек је одлично када Чајетинци

и Чајетина, збратимљени смо и сваки дан у сваком погледу напредујемо: у лепоти, сарадњи, конструктивности и у свему ономе што пензионере чини срећним“, истиче Миленко Буловић, секретар ОУП Лакташи из Републике Српске и додаје: „У овом златном добу да су нам само пензије мало веће, али опет имамо да одвојимо и да на три дана заборавимо све оне свакодневне тегобе. Битно је да се тада лепо осећамо и то нас држи у животу“.

Слободан Вуловић, Милица Мирко и Миленко Буловић

направе забаву и ми волимо да дођемо овде, а сматрам да је и њима код нас лепо“, каже Слободан Вуловић, ОУП Бања Ковиљача. Слободан додаје да му је сада као пензионеру много боље него када је радио. Сада, како каже, има времена да путује и да се проводи, па не види разлог што многи пензионери „кукају“. Каже да је лепо, без обзира што су пензије мале, јер се и такве могу употребити за много штошта.

“Већ 10 година траје лепа сарадња између општина Лакташи

и Чајетина је незаменљива, то су људи за пример. А и да је Цане лако бити, био би свако, а то није нимало лако. Ја још увек нисам пензионер, али водим Асоцијацију жена Лазареваца и по њима видим да ово треће, златно доба може бити веома лепо“, са осмехом каже Милица Мирко из Асоцијације жена Лазареваца.

На дружењу су били и пензионери из општине Кнић. Живорад Лазовић истиче да су пензионери из ове општине први пут у Чајетини.

“Нама пензионерима остало је још да се дружимо и то је веома лепо. Радили смо доста, готов је радни век, сад је на ред дошло и да уживамо. Ја желим и млађим људима да дочекају пензије и дођу на наша места, када нас не буде било“, поручује Живорад Лазовић из УП Кнић.

Организација оваквих дружења, као и рекреација пензионера захтева много пажње и времена. Али када се они одазову у великом броју, то је онда понос организатора. Драгојла Поповић, која води секцију за одмор и рекреацију ОУП Лакташи, каже да је замољена од стране председника удружења да организује један излет, али то није баш одушевљено прихватила. Међутим...

“Кад сам видела те женице које на селу живе да су можда први пут у свом животу направиле фризуру и заблистале, мене је ухватила и нека срећа, али и туга. Од тада па до сада је прошло шест година, преко 8.000 пензионера је прошло кроз наше удружење и ја сам срећна и задовољна“, са поносом нам прича Драгојла Поповић.

И тако: Чајетина, Лакташи, Бања Ковиљача, Ивањица, Краљево, Ужице, Љубовија, Лајковац, Лазаревац, Косјерић, Севојно, Ужице, Крагујевац, Бајина Башта, Ариље, Кнић и Пожега – сви заједно на скоро сваком дружењу и путовању. Увек спремни да помогну једни другима и да им живот што квалитетније и боље прође, пензионери са поносом истичу да њихово треће доба може и мора бити добро. **Нада Целебић**

Уз добре услове на селу се добро и живи

У развој Голова општина Чајетина уложила око 25 милиона динара градећи путеве, купалиште, водовод, капелу... – Примери вишечланих породица и чувања традиције живота и рада на селу

У златиборском селу Голову, десетак километара удаљеном од Чајетине, лепо се живи. То, представљајући ово село и оно што је последњих година урађено у њему, за "Златиборске вести" каже Милан Аћимовић, председник месне заједнице Голово. Он напомиње да имају максималну помоћ општине Чајетина и да је, због свих стечених услова, унапређен живот у Голову. Само у овој години општина је у то село инвестирала више од 10 милиона динара, а поред путева изграђена је и капела у Жиловићима.

Та и претходна улагања омогућила су да инфраструктура у Голову буде на задовољавајућем нивоу. Сваки заселак има асфалт, воду и струју. Општина Чајетина је и у ово село доста уложила последњих година: урађен је асфалтни пут за Петронијевиће, Жиловиће и Аћимовиће, као и путни правци на релацији Словићи – Јеремићи, Грабовица – Крива Река и Голово – Крива Река. За поменуте путеве уложено је око 17 милиона динара. У 2013. години изграђено је купалиште чија је инвестиција била око четири милиона, док је за адаптацију школе издвојено 3,5 милиона динара. Исте године урађен је и водовод, где је седам домаћинстава добило воду са Рудина. Закључно са 2015 годином., у Голово је уложено 24,5 милиона динара.

„Насули смо и доста засеочких путева, око четири километра, а ове године асфалтирали пут за Аћимовиће у дужини од 700 метара и насули 300 метара пута за Жиловиће. И за наредну годину имамо много тога у плану. Пре свега, треба да се асфалтира путни правац

Призор из села

Грабовица – Рожанство за Радибратовиће у дужини од око 1,5 километара, као и пут Марјановићи – Чумићи од око 1,2 километра", наводи Милан Аћимовић.

Село Голово угнездило се међу брдима, оивичено је висовима Глизом, Градином и Цокељом. Кроз Голово протиче река Грабовица, а извире Ђокића врело. Мало се зна о далекој прошлости овог села, али је сасвим сигурно да су у опустеле крајеве Златибора у 18. веку Турци покушали да населе новим становницима, па су први житељи Голова били и Срби и Турци. Најпре се досељавају Аћимовићи, Веланци, Дедићи, Петронијевићи, Жиловићи, Зрњевићи, Бисићи, Весовићи. Други миграциони талас догодио се за време Првог српског устанка, када се насељавају Чумићи, Буљугићи, Понорци. Трећи талас почиње три-

десетих година 19. века и тада се насељавају Ђокићи, Словићи, Жунићи, Ковачевићи (Бојановићи).

Голово је 1948. године имало 680 становника, 1953. тај број се повећава на 744, а након тога следи пад. По последњем попису из 2011. године, у Голову живи 169 становника, од чега је 149 пунолетно. Подаци говоре да је просечна старост мештана у овом селу око 57 година.

Мештани Голова углавном се баве пољопривредом – воћарством и сточарством. Иако се последњих година бележи пад становника и Голово по томе уклапа у слику целе Србије, овде ипак има и примера где се са генерације на генерацију преносе животно искуство, имање и послови. Један од таквих свакако је породица Петронијевић, која је сачувала традицију живота и рада на селу и која у свом домаћинству броји осам чланова.

Срећна заједница Петронијевића

Ацо Петронијевић и његова супруга Вера живе, како кажу, у веома срећној заједници са сином Бранком, снајом Аном и четворо унучади: Ивана је ученик средње медицинске школе у Ужицу, Александар учи пољопривредну школу, док су Лука и Милан основци. Ова велика породица живи у складу са својим могућностима, баве се пољопривредом и велику пажњу посвећују деци како би их извели на прави пут. А како данас на селу изгледа свакодневни живот, питали смо те домаћине: „Нормално је да живот на селу није лак,

Учитељица Маја Радибратовић

Председник МЗ Милан Аћимовић

увек су ту обавезе и послови, али је доста олакшан условима које овде имамо. Првенствено мислим на инфраструктуру: на путеве, затим на механизацију коју поседујем, тако да је данас много лакше живети на селу него пре. Мој отац се бавио производњом млека и меса, ја сам то са њим наставио. Проширили смо послове, није лако, али мора да се ради. Уз напоран рад могуће је зарадити да се живи, да не кажем животари. На селу се ради од јутра до сутра, посла увек има", одговара Бранко Петронијевић. Поносан што је наставио да се бави пословима који су радили његови стари, решио је да остане на селу и ту заснује своју породицу. У граду није видео перспективу за себе, није хтео да буде подстанар поред, како каже, своје породичне куће и имања.

„За сада се живи овако на селу: ради се, производи и бори за живот. Имам децу, иду у школу која је прво била затворена, али уз помоћ општине Чајетина она опет ради, реновирана је и деца ту иду до четвртог разреда, а касније школовање настављају у Чајетини. Децу возимо до школе, а ништа није тешко када су деца у питању", прича Бранко и додаје да би сви који су напустили своја имања требало да се врате, јер наша села сада имају путеве, воду и струју, али и школе и амбуланте, што је сасвим довољно за нормалан живот.

Петронијевићи су пољопривредници. Производе сувомеснате производе, око 10 тона годишње, од чије продаје и живе.

Ту је и 15 грла крупне стоке – 10 крава и пет јуница. Производе и млеко, а у просеку сваки други дан предају око 300 литара млека.

Три генерације у пуној кући Чумића

И породица Чумић бави се пољопривредом. Десеточлано домаћинство, са четворо деце и три генерације у једној кући.

„Лепо живимо у Голову, има нас пуна кућа. Бавимо се сточарством, имамо 18 крава. Предајемо млеко и могу да кажем од те зараде може пристојно да се живи. Млеко предајемо "Млекари Спасојевић", која нам по литру

Породица Петронијевић

плаћа око 40 динара, што је много већа цена од осталих откупљивача. Месечно произведемо око 7,5 тона млека", прича нам Зорица Чумић и додаје: „Супруг и ја имамо двоје деце, као и девер. Мислим да је нашој деци леп живот на селу, имају слободу коју немају деца из града. Рад на селу није лак, али ми имамо велику подршку од свекра и свекрве, тако да све стигнемо да завршимо на време. Има нас десеторо у кући, али опстајемо захваљујући узејамној толеранцији“.

Њен супруг Мирослав Чумић тренутно је инвалид, због повреде коју је задобио пре пет година. Упркос свему, остао је са породицом која му је велика подршка. Онедавно ради у општинској управи Чајетина. Зорица каже да време лечи све, па тако и ову њихову трагедију.

„Временом смо се навикли на дату ситуацију, а највише је помогло то што је Мирослав јака особа. Не може то свако да поднесе. Има подршку нас породице и својих пријатеља", наглашава Зорица.

Љубиша Мићић из Голова једини је пољопривредник који краве храни органском храном. Због стада од 11 крава, преко

целе године живи у Веланском Гају са мајком. Пољопривредом се бави од малих ногу.

„Краве храним без концентрата, дакле само са пашњака и сеном на које не бацам вештачка ђубрива. Производим млеко, сир и кајмак, и то је све органска храна. Углавном своје производе продајем локалном угостиољском објекту, али и гостима који дођу на Златибор", каже Љубиша.

Иако се Љубишини производи могу категорисати као органски и наплатити по вишој цени, то код њега, међутим, није случај. Производе продаје по уобичајеним ценама – млеко за 60, сир за 300 и кајмак за 700 динара по килограму. Упитан зашто своје производе не наплаћује скупље јер су здрави, Љубиша каже да нема коме да их прода по тим вишим ценама, а да би се појавио на тржишту и био конкурентан потребна су му улагања у проширење стада, као и у саму производњу.

У Голову ради четворогодишња школа, која је пре неколико година реновирана. Међутим, ову школску годину похађају само два ђака.

„Можда се некоме чини да је лако овде радити јер имамо само два ђака. Није ни толико тешко, јер ја у суштини у једном школском часу заправо држим два часа – један је ђак четвртог, а други другог разреда. Али лепо је то, имамо две табле, школа је лепо опремљена, а много боље упознам ту децу него колеге које раде са више од 25 ђака", каже учитељица Маја Радибратовић и додаје да ужива кад је у Голову, јер је у школи све чисто и лепо. Ово јој није први пут да ради у сеоској школи, а некада је овде било и шест ђака.

Подаци говоре да у Голову има око 20 деце, узраста од вртића до средње школе. Али док мали не порасту и док се не роде неке нове генерације, школу у Голову чека иста судбина као и пре неколико година – биће затворена.

Нада Џелебчић

Купалиште у Голову

Школе уређене дочекале ученике

Све школе на територији Општине Чајетина спремно су ушле у нову школску годину. На готово свим објектима обављено је кречење, замена старог за нови намештај, а урађена су и два нова школска игралишта. Тако је ОШ „Димитрије Туцовић“ у Чајетини окречена, одрађене су потребне поправке и набављен нови намештај. У школи „Саво Јовановић Сирогојно“ у Сирогојну тренутно се изводе радови на пресвлачењу игралишта асфалтом, док је у школи у Горњој Шљивовици урађено фудбалско игралиште. За све школске установе набављен је и огрев.

„Што се тиче ђака првака, ове године имамо нешто мањи број уписаних. Прошле године смо имали 143 уписана ђака првака,

а ове их је 129. Али показатељи говоре да ће следеће године бити благо повећање броја ђака првака, тако да нема неког битније одступања“, каже Мирослав Ђокић, просветни инспектор.

У основној школи у Сирогојну

ове године уписано је 14 првака, од тога деветоро у матичној школи у Сирогојну, двоје у издвојеном одељењу у Рожанству и четворо у Љубишу. Мачкатска школа уписала је ове године 27 првака – 13 у матичној школи,

у Кривој Реци и Шљивовици по четворо, а у Горњој Шљивовици шесторо ђака првака. Основну школу у Чајетини похађаће 88 првака, од тога у матичној школи 53, на Златибору 34, а у Јабланици један ђак првак.

Општина Чајетина је и за ову школску годину обезбедила превоз за све ђаке, као и за своје грађане. Превоз основца је бесплатан, као и најбољих с Вуковом дипломом било да су основна или средња школа. Бесплатан превоз имају и материјално угрожени, затим ђаци који се активно баве спортом и играју у културно-уметничком друштву. Средњошколци и студенти и ове године имају попуст на превоз – општина им плаћа 65 одсто, а они 35 одсто трошкова превоза.

Н. Џ.

Руси упознали ђаке са опасностима од нових дрога

Златиборски осмаци, после предавања представника Националног савеза за сузбијање дроге из Русије, истакли да су наркоманија и алкохолизам теме о којима треба говорити

Група ученика старијег узраста ОШ „Димитрије Туцовић“ са Златибора, који похађају верску наставу, присуствовала је 20. септембра предавању о алкохолизму и наркоманији као болестима овог века. Предавачи су били из Националног савеза за сузбијање дроге из Русије, који су боравили неколико дана у Чајетини с превасходним циљем да младима говоре о новим синтетичким дрогама од којих се, већ после првог конзумирања, постиже зависност.

О овој теми говорили су из сопственог искуства: као људи који су подлегли пред пороком а успели да се излече, и као људи са мисијом који настоје да помогну другима.

„Већ 11 година у Русији радимо са великим бројем проблема наркотика и алкохолизма“, каже Никита Лушников, председник Националног савеза за сузбијање дроге. „Ми покушавамо већ сада да у школском узрасту предупредимо тај проблем. Знате, болести наркоманије и алкохолизма нису само телесне већ су и духовне. Ми покушавамо да се боримо за то да се отворено говори о овом проблему не би ли се он правилно решавао.

Никита Лушников, председник
Националног савеза за сузбијање дроге

Као што се до сада показало у свим центрима у којима смо радили, од 10 људи који се нама обрате за помоћ, четворо буде потпуно здраво а шесторо се поново враћају. Због тога што се то четворо врате нормалном животу и постају здрави људи, нама је важно да се овим бавимо.“

Све ово, истиче Лушников, не би било мо-

гуће без подршке цркве. За своје путештвије добили су благослов из Хиландара, а како је ово хришћанско светилиште веза са општином Чајетина, тако су пожелели да о проблему наркоманије разговарају и са младима из наше средине.

Да је наркоманија тема о којој би требало говорити, потврђују осмаци из Златибора. Менча Лојаница, ученица осмог разреда, каже: „Већина нас зна пуно о томе зато што се учи на часовима биологије, а и на другим часовима наставници помињу. Мислим да је алкохолизам распрострањенији од наркоманије јер особама изнад 18 година није забрањено конзумирање алкохола, а дрога је увек забрањена тако да они користе шта могу.“

Лука Црепуљаревић, такође осмак, слаже се да се о овој теми говори, али не колико би требало спрам њене тежине. „Ја сам јако срећан што сам у овој средини, јер сматрам да овако мале средине немају толико опасности. Мислим да и у нашој школи није било тих случајева. Већ у Ужицу, на пример, и већим градовима постоји претња од доступности наркотика.“

М. Р. Луковић

Акција помоћи деци да буду безбедна у саобраћају

Из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина апелују и на родитеље да личним примером покажу деци како да поштују саобраћајне прописе

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина, у сарадњи са Министарством унутрашњих послова и Министарством просвете Републике Србије, спроводи код нас акцију „Безбедност деце у саобраћају“. Циљ је да се школарци са подручја наше општине упознају са важним правилима понашања у саобраћају.

Да би се деца школског узраста упознала са тим правилима постарали су се представници Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина и Саобраћајне полиције у Чајетини.

„Нама је свако дете битно. Оно што смо увек наглашавали је да су наша деца наша будућност и желимо да их сачувамо. Са тим циљем ми покушавамо да их едукујемо да се безбедно крећу у саобраћају и упознамо их са свим опасностима које их могу чекати на улицама“, каже Срђан Радовић, члан Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина. Он је овом приликом апеловао на родитеље да својим личним примером покажу деци како да поштују саобраћајне про-

Малишани су пажљиво слушали предавања и важне савете

писе: „Нису деца та која треба да сама науче правила понашања у саобраћају. Везујте их у возилима, немојте их стављати на тракторе, покажите им где безбедно могу да пређу улицу! Ми смо ти који можемо да вам помогнемо, али стално напомињемо да је породица основ васпитања, школа основ образовања, а да смо ми ту да припомогнемо, да их учинимо безбедним у саобраћају“.

Учитељица у основној школи у

Кривој Реци Марија Спасенић о акцији каже: „Едукација деце на ову тему веома је битна. Ово предавање је послужило као добар увод у неке садржаје о саобраћају које ће деца првог разреда обрађивати на часовима «Света око нас». Ова презентација је допринела и употпуњавању садржаја које ми имамо. Пошто већина деце путује комбијем, учимо их како да се понашају у комбију да би били безбедни, како да прелазе улицу и

другим саветима које су могли да чују и на овој презентацији“.

Да су малишани пажљиво слушали предавања и научили важне савете уверили смо се на основу њихових изјава: „Када се возимо у ауто морамо да вежемо појас, јер ако возач нагло заочи можемо да се повредимо“, „Не смемо да се возимо на трактору код деде, него само у приколицу“, „Улицу треба да прелазимо на пешачком прелазу. Прво погледамо у леву страну, па у десну, па опет у леву и онда прелазимо“, говорила су деца.

Како би на прикладан начин најмлађима скренули пажњу на понашање у саобраћају урађен је видео клип „Пажљивко“, којим је на пријемчив начин деци то показано. По завршетку предавања малишанима су подељене књиге „Пажљивкова правила у саобраћају“ у којој је илустрацијама приказано шта све деца треба о томе да знају. Члан савета Срђан Радовић каже да ће се у наредном периоду вршити едукацију младих који представљају ризичну групу учесника у саобраћају.

Д. Росић

Медаље и пехари за основце риболовце

На Рибничком језеру одржан је четврти „Еко куп“ за основце полазнике риболовачке секције ОШ „Димитрије Туцовић“. Надметало се око 50 ученика, а најуспешнији по категоријама били су од првог до четвртог разреда: 1. Никола Видановић 2. Огњен Тодоровић 3. Лазар Марић и 1. Александра Ружић 2. Лара Пипловић 3. Наталија Брашанац.

Од петог до осмог разреда: 1. Александар Ђирковић 2. Ђорђе Лојаница 3. Лука Јовановић и 1. Александра Жунић 2. Маша Кнежевић 3. Аница Радибратовић. Најуспешнијима су додељене медаље и пехари. „Еко куп“ су, као и претходних година, заједнички организовали Удружење спортских риболоваца „Златибор“ и риболовачка секција ОШ „Димитрије Туцовић“.

И. Ј.

„Песничке ватре” доказ да култура није само у Београду

У топлој атмосфери хотела „Палисад”, уз симболично потпаљивање песничке ватре, поздравну реч председника општине Чајетина Милана Стаматовића, уз музичку и глумачку изведбу делова Шекспирових драма, публика је имала утисак да се налази у било којем граду света

Песничке ватре златиборске” пламтеле су овог 21. септембра у хотелу „Палисад” на Златибору. У част те манифестације овде су се окупили страни и домаћи писци, глумци и оперски певачи како би славили речи и дела славних светских књижевника. Ове, треће по реду „Песничке ватре”, биле су у знаку обележавања 400. годишњице смрти великана енглеске и светске књижевности Вилема Шекспира.

О важности и традицији овог песничког окупљања довољно говори то да је међу гостима до сада било 10 нобеловаца, а измештање оваквог културног дешавања из главног града у мање средине даје осећај њиховим становницима да су сасвим сигурно део света и да култура нема границе.

По речима Радомира Андрића, председника Удружења књижевника Србије, смисао је да ми покажемо да култура Србије није само у Београду. „Она се ствара и у другим местима, и на овој нашој мапи има значајних културних центара где се увек нешто догађа. Пре неколико година Петар Гериш из Немачке је рекао: ‘Дошао сам са предубеђењем’, јер је тада Србија у свету била другачије представљана. Он је гостовао у Београду, Чачку, Мрчајевцима, где је упознао људе, све саме домаћине. Кад се вратио у Немачку објавио је једну ве-

Фоџо Никитић

лику репортажу, где је написао да смо ми људи који другачије мисле, отворени, срдачни, добри људи и домаћини”, рекао је Андрић.

А Златибор се заиста показао као добар домаћин. У топлој атмосфери хотела „Палисад”, уз симболично потпаљивање песничке ватре, поз-

дравну реч председника општине Чајетина Милана Стаматовића, уз музичку и глумачку изведбу делова Шекспирових драма, публика је имала утисак да се налази у било којем граду света. Стихови песника говорили су о свим, нама блиским, животним стварима.

На овој манифестацији Повеља песничких ватри додељена је Радомиру Андрићу за целокупно стваралаштво, како на пољу списатељског рада, тако и у другим књижевним подвизима. Уручио ју је Арсен Ђурић, председник организационог одбора ове песничке смотре.

У програму су учествовали песници: Џејмс Сатерленд из Велике Британије, Халид Албудор из Уједињених Арапских Емирата, албански књижевник Ђек Маринај који живи у Америци, песник и дипломата из Републике Српске Небојша Иваштањин, као и домаћи ствараоци Љубивоје Ршумовић, Милуника Митровић, Мирјана Ранковић-Луковић, Милосав Радивратовић, Јеремија Лазаревић и Миљурко Вукадиновић. Певали су оперски уметници Ана Јовановић и Александар Стаматовић, наступали глумци Слободан Љубичић, Вахидин Прелић, Павле Јеринић и Никола Станковић.

Халид Албудор из Уједињених Арапских Емирата у овој манифестацији учествује први пут и, како каже, веома је срећан због тога. Посебно га радује то што су његове песме преведене на српски језик и што му то даје прилику да упозна и дружи се са нашим писцима.

„Ово је, такође, веома добра прилика да се обележи 400 година од

Реч Арсена Ђурића на уручењу Повеље „Песничких ватри златиборских”

Поштовани пријатељи,

Желим да вам кажем да је било изузетно лако донети одлуку о овогодишњем добитнику Повеље „Песничких ватри златиборских”. Разлог је једноставан. Радомир Андрић је ово признање заслужио својим животним делом.

И не само задивљујућом ризницом песама, већ и многоструким деловањем на многим ливадама културе и уметности.

Заслужио је и као организатор и учесник

многих похода „Књиге солидарности” до последњих забити, да деци, а и старијима, поклони прву књигу. И као новинар некадашње „Задруге”, кад је био више саветодавац и сакупљач народног блага него информатор, и посебно кад је бритком речју устајао у заштиту слободе и достојанства свог народа.

Случај је хтео да му се завичај зове Љубање и да он часно живи под геслом: „Љуби ближњег свог”.

Помагао је свима, и роду и незнанцу, увек кад је могао, а могао је – и чинио.

Због свега овога и много другог било је ласно доделити знак пламеног Златибора песнику Радомиру Андрићу. Човеку који је истрајао на тешком путу од Љубања до угледног грађанина поетског и стварног света.

Заиста ми је велика част што ми је припала лепа дужност да му уручим Повељу „Песничких ватри златиборских”.

смрти Вилема Шекспира, који је био велики и утицајан писац. Овај тип манифестације и састанака је можда један од најбољих начина да се размене информације о култури, језицима и традицији одређених земаља. Надам се да ће моје песме подстаћи нека осећања и идеје слушаоцима овде у Србији, изјавио је Албудор.

Гост из Велике Британије Џејмс Сатерленд рекао је да је веома важно имати један спој култура и националности, где може доћи до размене идеја, комуникације и осетити вибраторност у поезији.

„Веома волим да чујем стране језике, чак и ако су то језици које не разумем. Имао сам прилику да радим у Србији седам година. Са пријатељима сам преводио књи-

Фошо Никић

Љубивоје Ршумовић

ге на енглески језик. Копију једне своје књиге поклањам библиотеци у Чајетини“, каже Сатерленд.

Говорећи о манифестацији „Песничке ватре златиборске“ Милуника Митровић каже да је овај догађај од изузетне важности за наш крај и због тога заузима посебно место у програму обележавања 53. београдских Међународних сусрета писаца. „Велики број писаца нашао се на Златибору, на величанственом програму ‘Песничке ватре златиборске’. Мислим да је то инзванредан спој нечега што нас спаја са светом и што свет спаја са нама“, додаје она.

Овогодишњу манифестацију „Песничке ватре златиборске“ употпунило је дружење песника са најмлађом публиком: ученицима седмог разреда основне школе из Чајетине и основцима из Сирогојна. Програм у Чајетини је одржан у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“, која је угостила четири велика имена светске и домаће књижевности.

М. Р. Луковић

Изложба о Ђенералу Крсти Смиљанићу у Трсту

У суботу 24. септембра у Трсту је отворена изложба „Ђенерал Крста Смиљанић“ ауторке Снежане Ђенић. Поставка је изложена у сали српске православне цркве Светог Спиридона у центру Трста, у присуству конзула Републике Србије Љубомира Мирковића, председника православне црквене општине Трст Златимира Селаковића, делегације општине Чајетина и бројних чланова српске заједнице и италијанских гостију. О животу армијског Ђенерала Крсте Смиљанића говорила је Снежана Ђенић, ауторка поставке и директорка библиотеке у Чајетини, као и председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић.

Поред отварања изложбе,

председник Православне црквене општине Трст Златимир Селаковић угостио је је нашу делегацију. Том приликом било је речи

о заштити права наших грађана у Трсту и околини, а договорена је и будућа сарадња у области промоције туризма. **З. В.**

Сећање на нашег Ћупа, бркајлију топле душе

„Ћупови дани“, одржани 13. септембра у чајетинској библиотеци, и ове године су окупили велики број поштовалаца поезије овог завичајног песника. Уз помоћ глумца ужичког Народног позоришта, организатори су успели да дочарају живот и дело Михаила Ћуповића и подсети публику на њиховог златиборског бркајлију топле душе, како су га и ван златиборског краја помињали и знали.

У библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ састали су се породица, пријатељи, суграђани, заљубљеници

у поезију, поштоваоци Михаила Ћуповића, песника и човека. Окружени топлином његових стихова, тихом музиком, пријатним гласовима, уживали су у ономе што је стваралац од срца давао а они, у срце, примали. Вече је отворила Снежана Ђенић, директорка библиотеке.

„Приближавајући нам саму суштину свог стваралаштва сматрао је да поезија мора да носи једну дубоку веру у живот и достојанствено помирење са судбином. То представља много више

од обичног песништва“, рекла је Ђенићева.

Ћуповић је био доследан човек, а такав је био и у ономе што пише, било да се читаоцима обраћао многобројним песмама, приповеткама, драмама, ерским хумором, или стваралаштвом посвећеном деци. Због тога је његова поезија преведена на више језика и заступљена у многобројним антологијама. О њему су са великим поштовањем говорили и колеге песници:

„Овај аутор, који је самим тим аутентичан, најбољи је кад пише о природи и завичају. Ћуповић просто не уме да калкулише. Он пише како пише, има свој стил и своје законитости од којих не одступа.“ (Љубивоје Ршумовић).

„Понека Ћуповићева песма је толико лепа и једноставна да ми се просто чини да је није сачинио и забележио, већ је убрао на неком дрвету или ливади као зрео плод или чудесни цвет.“ (Добрица Ерић)

М.Р. Луковић

Олимпијски час одржан у Чајетини

У Чајетини је одржана манифестација у склопу програма "Олимпијски час" који спроводе Олимпијски комитет Србије и компанија "Кока Кола". Техничка подршка догађају било је ЈП "Културно спортски центар Чајетина".

Олимпијски час одржан је на четри локације – отварање и радионица на отвореном за најмлађе основце одржани су на теренима Новог парка са вештачком травом, где су се присутнима обратили помоћник председника општине задужен за спорт Мирко Петровић и прослављена маратонка Оливера Јевтић, промотер ове приредбе.

Осим тога, за старије ученике основне школе одржане су радионице у чајетин-

ској библиотеци, Дому културе и у великој сали општине. Ту су имали прилику да кроз разговоре са Оливером Јевтић, као и кроз вежбе, презентације и квизове са представницима Олимпијског комитета наше земље сазнају што више о бављењу спортом, историјату Олимпијских игара и самом олимпијском покрету, од античког доба преко првих модерних Игара до недавно завршених у Рио де Жанеиру.

Програм "Олимпијски час" осмишљен је као низ радионица које за циљ имају развијање свести основаца о неким од основних начела Кубертеновог модерног олимпијског покрета: радост игре, фер плеј, поштовање, изузетност и јединство духа, тела и ума.

И. Ј.

Шести „Златибор опен” у знаку хрватских тенисера

Хрватски тенисер Кристијан Месарош победник је шестог издања тениског турнира „Златибор опен”. У финалу сингла први носилац савладао је Црногорца Љубомира Челебића, другог носиоца, који је предао меч у другом сету због повреде (6-4, 1-0).

Челебић је одлично отворио дуел, повео са 3-0, а његов форхенд представљао је нерешиву препреку по видно узнемиреног Месароша. Ипак пад у игри црногорског тенисера, условљен и повредом ноге, довео је до преокрета. Месарош је три пута узео сервис противнику и решио први сет са 6-4. На самом почетку другог периода, Челебић је после првог изгубљеног гема предао меч.

Хрватски пар Домагој Биљешко/Борна Гојо освојио је победнички пехар у дубл конкуренцији на шестом издању тениског фјучерса „Златибор опен”. Они су у финалу са 2-1 савладали српско-хрватску комбинацију Горан Марковић/Антун Видак (по сетовима 6-1, 6-7, 11-9).

После релативно лако добијеног првог сета (6-1), Биљешко и Гојо су повели са 2-0 у другом, али су Марковић и Видак успели да преокрену на 5-2. Овај сет ипак је решен у тај-брејку, где су Марковић и Видак славили са 7-1. У одлучујућем периоду играо се практично поен за поен, али је хрватска комбинација била успешнија у одсудним тренуцима.

И. Ј.

Шахисти пред испадом из лиге

Још један пораз, четврти у четири одиграна меча, забележили су шахисти екипе "Чиготе" у такмичењу Лиге централне Србије група запад. Они су 25. септембра као домаћини поражени од нововарошког "Златара" резултатом 2,5:5,5 и без иједног освојеног меч-боду налазе се на самом дну лигашке табеле. Једини који је добио своју партију у мечу са "Златаром" био је Мирослав Дабић победивши Игора Зечевића, ремије с противницима остварили су Рајевац, Стојић и Лазовић, а изгубили Вилотијевић, Драгутиновић, Туцовић и Ђорђевић. До краја лиге играће се још седам кола, али већ сада је јасно да пред екипом "Чиготе", недовољно искусном и спремном за овај ранг такмичења, предстоји очајничка борба за опстанак. **З. В.**

Пораз фудбалера „Златибора” у Крагујевцу, ФК „Чајетина” боља од Златара

Фудбалери "Златибора" поражени су на гостовању у Крагујевцу од "Радничког 1923" са 2-0 (1-0) у оквиру 7. кола Српске лиге Запад. Чајетинцима је ово трећи пораз у досадашњем делу сезоне уз по две победе и нерешене игре, тренутно су на средини табеле, а у наредном колу дочекаће екипу ФК "Шапине".

Фудбалери "Чајетине" су у 8. колу Окружне лиге као домаћини савладали екипу "Зла-

тара" из Нове Вароши са 1-0, голом Слободана Тодорића у 72. минуту. Домаћи тим је био бољи ривал током читавог меча, створио више шанси, а треба напоменути прилику Шуњића у првом полувремену када из близине није успео да савлада голмана гостију. Домаћини су од 75. минута имали играча више, пошто је играч Златара Пурић морао пре времена ван терена због два жута картона.

И. Ј.

Кошаркаш „Златибора” Стефан Којић први Србин освајач „Ред Бул” турнира у баскету

Изузетан успех у Београду на међународном баскет турниру постигао је кошаркаш „Златибора” Стефан Којић. Он је тријумфовао у финалу „Red Bull – King of the Rock” светског такмичења у баскету „један на један”. Он је у финалној утакмици, на теренима београдског Малог Калемегдана пред пуним трибинама, савладао Литванца Каролиса Сарукаса са 14-12, поставши тако први Србин освајач овог престижног такмичења. Осим Којића, Срби-

ју су представљали још Небојша Бошковић, Никола Вујовић и Богдан Драговић.

Којић је на путу до финала савладао такмичара из Молдавије, затим сународника Драговића, а у четвртфиналу Црногорца Бошковића. У полуфиналу победио је Грузијца Кадарију.

– Осећај је феноменалан, поготово због чињенице да се турнир играо у нашој земљи у Београду, пред више од три хиљаде навијача, где те сви подржавају

и навијају за тебе...Невероватан успех је освојити титулу првака света. Поготово бих истакао дуел са Богданом Драговићем, шампионом „King of the rock” такмичења за Србију који ме је победио у том финалу са 21-11, а сада сам ја био успешнији. Кадарији је у полуфиналу чини ми се, мало понестало снаге, иначе је веома незгодан такмичар. А само финале... Као да сам добио неку додатну снагу – каже Којић, који је летос из редова „Срема” до-

шао у чајетински клуб. Како сам каже, његов резултат је додатни показатељ да је Србија земља кошарке. – Најежио сам се када ми је коментатор на Калемегдану поменуо то. Други смо на свету у сениорској кошарци, први у баскету „три на три” и, ево, сада први и у баскету „један на један”. Надам се да ћу ове године подићи пехар и са екипом „Златибора” и да ћемо ући у најјачи ранг такмичења.

И.Јанковић

Александар Радишић прешао на атлетику

Приоритетни спорт Александра Радишића онедавно је атлетика. Он је пре неколико месеци боравио у Швајцарској, на класификацији, где је добио класу Ф-51, бацање чуња. Том приликом остварио је и први запаженији резултат, освојивши треће место на Светском купу (резултат: 17,48 метара). Радишић истиче да је презадовољан оствареним резултатом, као и категоријом коју је добио, с обзиром да му она у потпуности одговара, а додаје и да преоријентација на атлетику не значи прекид бављења стоним тенисом у којем је претходних година остваривао запажене резултате, али који ће му, услед недостатка адекватних тренинга, ипак бити у другом плану. Током лета, Радишић је спровео на Копанику припреме са репрезентацијом наше земље и, према његовим речима, напредак је већ видљив – даљина бацања чуња сада му износи скоро 25 метара, што је резултат који би требало да буде довољан за остваривање норме за учешће на светском првенству, у јуну наредне године у Лондону.

И. Ј.

Такмичење у одбојки на песку за глуве особе

На теренима за одбојку на песку на Златибору одржано је Међународно такмичење за глуве особе. Учествовало је седам мешовитих екипа: три из Београда, а по једна из Параћина, Златибора, Ужице и Новог Сада. Овај турнир организован је по први пут, а организатор такмичења било је Спортско друштво глувих Ужице, уз подршку ЈП „Културно-спортски центар Чајетина”, Туристичке организације Златибор, Општине Чајетина и бројних спонзора. Том приликом, председник СДГ Ужице Борко Веселиновић уручио је захвалницу заменику председника општине Чајетина Арсену Ђурићу.

И. Ј.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира”

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг Ковачевић

Штампа:

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Сарадња најпознатијег румунског клуба и општине Чајетина

Обележја Златибора на дресовима играча кошаркашког клуба „Стеауа” и наша промоција на румунском тржишту, а заузврат олакшице за припреме тог клуба код нас

На састанку председника Општине Чајетина Милана Стаматовића и представника кошаркашког клуба „Стеауа” из Румуније постигнут је договор о могућој сарадњи тог познатог клуба и општине Чајетина. У основи, сарадња ће се заснивати на промовисању спортско-туристичких капацитета Златибора на румунском тржишту, а заузврат клуб из Букурешта ће добити одређене олакшице приликом припрема њихових спортиста на нашој планини.

У плану је да румунски спортисти на дресу носе обележја Златибора, као и да се у објектима клуба широм њихове земље истакну информације о квалитету услова за спортски туризам на Златибору. Детаљније обавезе обе стране биће тек дефинисане, а верује се да ће ова сарадња за резултат имати знатно повећање броја туриста из Румуније. Подсећамо, на Златибо-

ру тренутно бораве кошаркашки прволигаши из Румуније „Стеауа” и „Темишвар”, а током лета припреме су спровели и фудбалери „Газ Метана”.

Претходних година на Златибору су припреме спроводили фудбалери „Чеалула”, „Петролула” и „Крајове”, кошаркаши „Асесофта” и „Стеауе”, рукометаши „ХЦМ Констанце” и одбојкашки клуб „Томиш Констанца”. Као веома добар домаћин показао се ЈП „Културно-спортски центар Чајетина”. Поред спортских терена које ово предузеће поседу-

је, а чијим условима су румунски спортисти задовољни, КСЦ Чајетина пружио им је и помоћ у тражењу смештаја који задовољава њихове потребе, а обезбеђени су и разни попусти. У слободне време спортистима су обезбеђени и излети, како би упознали комплетну туристичку понуду Златибора и околине.

„Културно-спортски центар Чајетина, поред тога што је заслужан за долазак румунских спортиста на Златибор, има значајну улогу у целој причи. То значи да смо присутни од момента

доласка спортиста у Србију, до смештаја на Златибору и тренинга, па све до њиховог повратка у Румунију. На располагању смо им 24 сата дневно и они су веома задовољни нашом услугом”, наглашава Никола Смиљанић, директор КСЦ Чајетина.

Смиљанић ће већ крајем овог месеца отпутовати у Румунију, где ће бити потписан уговор о пословној сарадњи, која се наставља и следеће године. У 2017. години очекује се долазак једног од највећих имена из света фудбала из Румуније, који ће своје припреме спровести на Златибору. Због преговора, за сада остаје тајна који клуб је у питању. Иначе, поред добре организације од стране домаћина, румунски спортисти имају на располагању и медицинске прегледе у СБ „Чигота”, која је партнер Културно-спортском центру у овој причи.

Нада Џелебџић

Кошаркаши „Златибора” у нову сезону с високим амбицијама и измењеним саставом

Кошаркаши „Златибора” спровели су успешно припремни циклус за нову сезону Друге мушке лиге. Чајетински клуб у другу такмичарску годину у савезном рангу улази са веома високим амбицијама, као и са прилично измењеним саставом.

Уз капитена Ивана Тмушића, од „староседелаца” ту су још Раденко Смоловић, Петар Марић и млади Немања Ђуричић, повратници у клуб су Бранко Брашанац и Бошко Чорбић, док су новајлије Александар Јевђић, Милан Вулић (обојица наступали за „Спартак”), Стефан Којић („Срем”), Јован Ђурашевић („Црнокоса”), Владица Станисављевић („Слога” Краљево) и Санел Мукановић, некадашњи играч лесковачког „Здравља” и „Плане”. Са првим тимом тренираће Никола Драговић, који је и претходних сезона био у сениорском погону, као и омладинци Матија Милекић, Лазар Јоксимовић и Богдан Весовић. Ка зацртаном циљу, клуб ће са клупе предводити Душан Радовић, човек под чијим вођством је „Златибор” пре две сезоне обезбедио пласман у овај ранг такмичења.

У припремном периоду клуб је одмерио снаге са ОКК „Београ-

дом”, „Динамиком”, Крагујевачким кошаркашким клубом „Раднички”, „Зекасом 75” из Раче, „Златаром”, а посебно треба истаћи дуеле у Дворани КСЦ-а са румунским прволигашима „Темишваром” и „Стеауом”. У дуелу са клубом из Букурешта, учесником ФИБА Евролиге, Златибор је поражен у последњој секунди продужетка. Такође, познати су и тренери млађих селекција за предстојећу сезону: пионире ће водити Душко Пантовић, кадете и јуниоре Владан Калоперовић, а школу кошарке Мишко Милојевић.

И. Јанковић